Yoga și Meditația Transcendentală

John Weldon şi Dr. Clifford Wilson

Cuprins

1. Influenţa hinduismului
Sri Chinmoy
Baba Ram Dass
Mişcarea Hare Krishna
Învăţături opuse doctrinei creştine
Alte mişcări
Salvarea: Hinduismul contra creştinismului
2. Meditaţia Transcendentală este o religie
Natura religioasă a MT
Viziunea lumii hinduse a MT
Riscurile MT
3. Meditaţia transcendentală este ocultă şi necreştină
MT şi ocultismul
Legăturile metafizice: vehicule ale puterii oculte
Pasivitatea mintală - şi mediumnitatea
MT şi posedarea demonică
Undele cerebrale din MT - Conştienţa cosmică
Puterea corupe
Promisiunea pe care orice instructor al MT trebuie s-o semneze
4. Yoga şi ocultismul
Yoga şi magia
Dereglarea fizică, boala, chiar nebunia
Kundalini şi yoga
Kundalini şi activitatea demonică
5. Reincarnarea: Adevărată sau falsă?
Perfecţionarea de sine de-a lungul mai multor vieţi?
Suferinţa în India şi reincarnarea
Isus Cristos, Omul perfect şi unic, a respins ideea de reincarnare
Biblia în ansamblul ei respinge reincarnarea

CAPITOLUL 1

Influenţa hinduismului

Clifford Wilson a trăit în India timp de doi ani. El nu pretinde că este o autoritate în ceea ce priveşte religiile orientale, dar cunoaşte de la sursă gândirea hindusă.

John Weldon a cercetat o bibliografie considerabilă şi a făcut cercetări aprofundate în ce priveşte practicile oculte şi învăţăturile fundamentale ale misticismului şi sectelor religioase orientale.

Misticismul face într-adevăr parte din modul indian de a trăi şi, în această ţară, el a fost practicat sub diferite forme de-a lungul secolelor. Sunt mii de ani de când ţări ca India sunt celebre prin învăţăturile lor mistice care, într-o mare măsură, stau la baza întregii lor culturi. Însuşi termenul de "guru", care este atât de strâns legat de misticismul de astăzi, e un cuvânt indian. Gurul era poate un expert în diferite forme de învăţământ, în discipline ca lupta şi muzica, dar titlul avea şi conotaţii spirituale centrate asupra structurii generale a religiei de stat hinduse.

Despre guru se credea că este dovada vie că Dumnezeu Se manifestă în carne în epoca contemporană; a-i urma exemplul însemna să faci posibilă dobândirea idealurilor spirituale ale divinităţii. Dacă voiai să fii iniţiat în cunoaşterea zeilor, atunci trebuia să urmezi învăţăturile acestui guru, căci el era cel care putea conduce la Dumnezeu. Căutătorul sincer auzea o voce interioară, şi această voce îl conducea la un guru care urma să aibă o influenţă asupra direcţiei speciale pe care trebuia s-o urmeze viaţa sa. El continua să ducă o viaţă normală, dar gurul lui îi recomanda să-şi facă sadhana, sau exerciţii spirituale, mai ales în timpul sfârşitului de săptămână.

Unii adepţi înflăcăraţi şi-au abandonat modul obişnuit de trai şi s-au consacrat în întregime căutării contopirii sufletului cu Dumnezeu.

Sri Chinmoy

Sri Chinmoy este un exemplu de acest fel. La vârsta de 12 ani, el s-a hotărât să urmeze această cale, iar la 13 ani atinsese deja Nirvikalpa Samadhi, adică starea în care sufletul său era considerat ca fiind în întregime contopit cu Dumnezeu. La vârsta de 19 ani, el s-a stabilit în ashram-ul (reşedinţa, casa) gurului său ca să studieze şi să mediteze, acceptând disciplina care face parte din viaţa într-o comunitate separată. La vârsta de 32 de ani, Sri Chinmoy a părăsit Bengalul şi, ascultând de o "poruncă lăuntrică", s-a îmbarcat pentru America, unde există astăzi mii de adepţi în "centrele sale Sri Chinmoy". El a scris mai mult de patru sute de cărţi şi a făcut peste o sută treizeci de mii de picturi şi desene, după părerea lui printr-un intermediar care nu este fiinţă omenească (desenul automat, de exemplu).

Din când în când, diverse persoane, precum muzicienii rock, se identifică cu Mişcarea lui. El se află în Statele Unite începând cu 1964. În 1970 este numit consilier spiritual la Naţiunile Unite; conduce sesiuni de meditaţie bi-săptămânale pentru circa optzeci de delegaţi şi membri ai personalului. Scopul este totdeauna acelaşi: "a deveni divin, sau a deveni Dumnezeu Însuşi" (Life-Tree Leaves - Frunze din pomul vieţii -, p. 12).

Se presupune că nişte lideri spirituali precum Sri Chinmoy au o cale specială; ei pretind că această cale a lor este cea a dragostei, abnegaţiei şi uitării de sine. Deoarece ei sunt consideraţi că au devenit Dumnezeu, se aşteaptă de la discipolii lor să trăiască conştienţi de gurul lor, acceptându-l total şi permiţându-i să le conducă viaţa, pentru a le putea da tot ceea ce are el, mai ales capacitatea sa de a atinge niveluri spirituale mai înalte.

Teza e că această cale nu este pur şi simplu devoţiunea consacrată lui Sri Chinmoy ca fiinţă omenească, ci divinităţii care se găseşte în interiorul persoanei umane. Pe cât se pare, o disciplină spirituală intensă l-a condus la această unitate cu Dumnezeu, pe care el o pune acum la dispoziţia occidentalilor care vor să accepte o asemenea unitate. A primi această unitate implică renunţarea la noi înşine şi la toate lipsurile noastre, precum egoismul, şi la alte defecte, precum frustrarea şi neliniştea. Dacă

încredinţăm toate acestea gurului şi acceptăm ceea ce oferă el, vom găsi chipurile pacea, bucuria şi satisfacţia prin ajungerea la o viaţă divină.

Lucrul acesta este tipic pentru multe învăţături orientale; Dumnezeu poate fi revelat în fiecare dintre noi şi, pentru a-L găsi pe Dumnezeu, trebuie mai întâi să ne cucerim pe noi înşine printr-o viaţă de disciplină personală. Eul individual este o formă de sclavie, el trebuie să fie învins cu ajutorul unei renunţări adevărate. Teza este că omul trebuie să uite că e la fel de important cum credea mai înainte şi că trebuie să se reorienteze. Trebuie să-şi uite vanitatea şi egocentrismul şi să se fixeze în Dumnezeu, făcând astfel să-i dispară propriul eu. În felul acesta, omul poate deveni una cu Dumnezeu şi cu toţi ceilalţi: el va câştiga totul, pentru că va găsi o nouă forţă atunci când propria sa individualitate va fi fost recunoscută ca nefiind nimic.

În toate acestea, gurul este indispensabil dacă se doreşte atingerea obiectivului. Numai el cunoaşte calea respectivă; ca urmare, numai el poate s-o arate altora. Adeptul trebuie s-o găsească, să mediteze asupra ei şi asupra învăţăturilor date de guru şi să urmeze conştiincios instrucţiunile date de el. În felul acesta, discipolul poate urma calea care îl va duce la lumina spirituală.

Este mereu aceeaşi veche istorie cu Satan deghizat în înger de lumină, seducând, dacă este posibil, şi pe cei aleşi. E adevărat că omul poate deveni "una" cu Dumnezeu, căci aceasta este învăţătura Domnului Isus* Cristos, dar nu în sensul vedic hindus în care omul devine Dumnezeu. Este adevărat că noi ar trebui să medităm la un Om - dar acest om nu este gurul oriental, ci este Fiul lui Dumnezeu născut la Betlehem (Betleem). Calea divină nu e cea recomandată de un oarecare iluminat din secolul 20, ci cea pe care o găsim în învăţăturile Celui care a zis: "Eu sunt Calea, Adevărul şi Viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" (Ioan 14:6) - şi lucrul acesta este valabil şi pentru orice guru oriental din epoca modernă.

Este adevărat că învăţătura lui Isus implica o disciplină, dar drumul care duce la Dumnezeu se află la începutul vieţii creştine. Nu poţi ajunge la Dumnezeu cu ajutorul faptelor şi activităţilor disciplinei. Noi vom intra, este adevărat, într-o comuniune tot mai

mare cu Dumnezeu, dar însăşi întâlnirea cu El se face prin intermediul Crucii - puntea spre cer făcută la Golgota acum aproape două mii de ani. Este sigur că Dumnezeu îi răsplăteşte pe cei care Îl caută sincer, dar aceştia Îl întâlnesc crezând în mod personal în Cristos mort pe o cruce ca să aducă iertarea păcatelor şi să facă posibilă unirea cu Dumnezeu.

Sri Chinmoy pretinde că atunci când acceptă un discipol o face pentru eternitate; prin urmare, el va accepta persoana care vrea sincer să urmeze calea a cărui ghid este el. Şi aceasta este o învăţătură falsă, căci numai Isus Cristos poate oferi viaţa eternă. Numai El are puterea asupra morţii, lucru pe care l-a demonstrat din punct de vedere istoric prin învierea Sa. Numai El poate oferi viaţa eternă celor care Îl urmează (Ioan 6). Sri Chinmoy promite fiecărui discipol să-l ducă la Dumnezeu, dar ceea ce vrea el de fapt să zică este că furnizează o cale de meditaţie care te va face să crezi că tu eşti Dumnezeu. Satan a făcut aceeaşi promisiune, aşa cum relatează Geneza, capitolul 3. Dacă discipolul vrea să evite "iadul", trebuie să fie total devotat gurului; dacă se întâmplă aşa, nu mai există probleme cu situaţia de dincolo de moarte (gurul este atunci personal responsabil de acest discipol). Şi aici suntem în prezenţa unei doctrine false: să atribui unui om prero-gativele lui Isus Cristos Însuşi. În fine, analiza cărţilor lui Sri Chinmoy arată că el este implicat profund în ocultism. Chinmoy ar putea fi încadrat între spiritişti. Spiritismul este interzis de Biblie (Deuteronom 18:9-12) şi are consecinţe de care puţini îşi dau seama.

Baba Ram Dass

Cei mai mulţi guru sunt orientali, dar există excepţii remarcabile - printre care unul zis Baba Ram Dass, numit înainte Richard Alpert. Fiul unui strălucit om de afaceri american, el a renunţat astăzi la totul ca să devină un guru occidental pe care îl ascultă mii de oameni. Până în 1960, el era un evreu american pe care îl favoriza succesul; el poseda propriul său avion Cessna, un apartament luxos şi tot ceea ce ţine de o viaţă trăită în lux.

El preda noţiuni de psihologie, printre care motivaţia, teoria freudiană şi dezvoltarea copilului. El putea răspunde la întrebările legate de psihologie care îi erau puse, dar se spune că el însuşi era

o fiinţă an-xioasă şi nevrozată. În ciuda cunoştinţelor sale intelectuale, era tulburat şi neştiutor. Atunci l-a întâlnit pe Timothy Leary, al cărui nume a rămas asociat cu călătoriile "spirituale" datorită LSD-ului. Ei au devenit prieteni, şi Richard Alpert l-a urmat pe Leary în experienţele sale cu halucinogene. Prima sa experienţă i-a permis chipurile să dobândească o mai mare pătrundere a propriei sale fiinţe interioare. Cu toate acestea, experienţa a trecut repede, şi el s-a regăsit curând la punctul de plecare cu toate inhibiţiile şi neliniştile sale. A continuat să facă experienţe cu "suişuri" urmate iremediabil de "coborâşuri". În final, el s-a dus în Orient şi, în Nepal, l-a întâlnit pe Bhagwan Dass, un tânăr american care petrecuse cinci ani în Orient.

Bhagwan Dass purta acum roba care îl indica drept un om sfânt şi vorbea curgător hindusa. Alpert a crezut că el întruchipa pacea şi priceperea vieţii pe care o căuta şi l-a urmat într-un ashram situat la poalele Himalayei. Acolo l-a întâlnit pe maharajahul Neem Karoli care a devenit gurul său. Neem Karoli l-a intimidat pe american, şi acestuia, aflat în căutarea unor răspunsuri, i s-a părut că gurul putea să pătrundă până în gândurile sale cele mai secrete. Americanul a rămas şase luni în tăcere, a meditat şi a primit învăţătura transmisă pe o tăbliţă şi chiar prin vibraţiile gurului său. S-a întors pe urmă în Statele Unite, unde a început să i se răspândească renumele de conducător spiritual. După exemplul dat de guru orientali, a început şi el să practice spiritismul.

Cartea sa Be Here Now (Fii aici acum), un ansamblu de meditaţii şi tehnici în care se regăsesc multe imitaţii ale creştinismului, a fost pe placul publicului. Dass vorbeşte în ea despre căutarea pură a credinţei şi despre puritatea credinţei. Ca şi Sri Chinmoy, el vorbeşte despre a fi una cu gurul. El subliniază şi lipsa de atracţie a acestui guru care l-a condus în această nouă experienţă. El era dispreţuit de unii care îl căutau şi care nu vedeau în el decât un bătrânel scund învelit cu o cuvertură. Totuşi, în ochii iniţiatului (cum era Richard Alpert), acest bătrânel scund era o personificare a iluminării universale. Pe el - şi pe discipolul său, Richard Alpert (acum Baba Ram Dass) - trebuie să-i asculte lumea.

Ceea ce este ciudat e faptul că mii de americani îl ascultă. Aceasta dovedeşte că meditaţia şi religiile orientale vor continua. De exemplu, Meditaţia Transcendentală a iniţiat peste un milion de persoane şi are mereu un impact important.

Mişcarea Hare Krishna

Printre grupările care au invadat Occidentul, una dintre cele care se face cel mai mult auzită este Mişcarea Hare Krishna.

Această societate e cunoscută şi sub numele de ISKON, Societatea Internaţională de Conştiinţă Krishna. Şi ea este o varietate de hinduism şi pretinde că provine din învăţăturile date de Krishna, care a apărut în India pe la anul 3000 î.Cr. cu un discipol numit Arjuna. Se pretinde că acest Krishna a cunoscut mai multe incarnări, ultima în anul 1486 d. Cr. Mişcarea afirmă o succesiune neîntreruptă de discipoli, până la iniţierea gurului Prabhupada, din 1933, care a primit aşa-zisa misiune de a răspândi conştiinţa lui Krishna în lumea occidentală. Mişcarea s-a instalat la Londra în 1968 şi în Statele Unite în 1969, din acelaşi motiv. Există cel puţin trei temple în Anglia şi vreo treizeci în Statele Unite. Prabhupada a murit în 1977, dar moartea sa n-a avut decât un slab impact asupra mişcării.

Una dintre caracteristicile acestei grupări este faptul că membrii ei cred că pot atinge iluminarea cântând numele zeului lor - şi acesta este motivul pentru care cete de oameni defilează pe străzile oraşelor cântând "Hare Krishna" sau "Hare Rama", Krishna şi Rama fiind cele două nume ale zeului lor. Melopeea este adesea însoţită de transe şi devoţiune extatică.

Această grupare are reguli foarte stricte în ceea ce priveşte hrana (nici carne, nici peşte, nici ouă), băuturile alcoolice sunt interzise, iar relaţiile sexuale sunt foarte reduse. Discipolii de sex masculin poartă un şir de 108 perle care sunt numărate ca nişte mătănii. Ei sunt îmbrăcaţi în nişte robe orientale, în general de culoarea şofranului (galben), şi trupul lor este adesea pictat - toate acestea sunt privite ca demonstrând devotamentul lor pentru Krishna. Revista lor, Back to Godhead (Înapoi la dumnezeire), se vinde pe străzi, iar cărţile lui Prabhupada (considerate ca "Scriptură") au fost chipurile tipărite în peste 66 milioane de exemplare. Ei recunosc că Biblia şi Coranul sunt cărţi "divine", dar

susţin că şi una şi cealaltă au fost deformate în cursul secolelor. Ei afirmă că nu încearcă să schimbe religia oamenilor, ci că se străduiesc să facă din ei adepţi mai buni ai religiei lor, ajutându-i să facă experienţa conştiinţei lui Krishna.

Despre cântatul cuvintelor "Hare Krishna" se crede că transportă imediat individul dincolo de atmosfera materială a iluziei (aşa-zisa Maya) în care se află, şi anume pe o platformă spirituală mai înaltă. Ei cred că unul dintre simptomele care indică faptul că s-a ajuns la o asemenea platformă este impulsul de a începe să danseze. Uneori, aceste simptome de dans şi de cântat se aseamănă unor stări de alie-nare mintală.

Învăţături opuse doctrinei creştine

ISKON susţine că, pentru a ajunge la salvare, trebuie să te abţii de la patru păcate primare, să cânţi "Hare Krishna" de cel puţin 1728 de ori pe zi şi să te străduieşti să respecţi de reguli diferite. Ea afirmă că Isus Cristos nu a murit pentru păcatele lumii, că El n-a făcut decât să neutralizeze karma discipolilor - şi aceasta nu avea nimic de a face cu crucea. De fapt, după părerea lui Prabhupada, "sacrificiul" lui Dumnezeu e de "milioane de ori" inferior "sacrificiului" lui Vasudeva, Datta Thakura, un simplu adept al lui Krishna incarnat în domnul Caitanya Caritamirta (Sri Caitanya Caritamirta, cap. 15, textul 163).

Aceasta este în contradicţie directă cu doctrina creştină a salvării. Această învăţătură propune lucrări şi acţiuni prin care se poate ajunge la salvarea cuiva, pe când doctrina creştină susţine că salvarea nu poate fi primită decât ca un dar datorită ispăşirii făcute de Domnul Isus Cristos, care a murit ca să aducă întregii lumi iertarea păcatelor (1.Ioan 2:2). A cânta un nume aşa-zis sfânt nu este un mijloc de salvare, şi o asemenea învăţătură se opune doctrinelor Bibliei. Melopeea însăşi este o formă de meditare, şi aceasta ocupă un loc important în învăţătura şi practicile oculte sub diferitele lor forme.

Susţinând că sufletul poate fi eliberat din trup prin cântatul cuvintelor "Hare Krishna", Mişcarea Krishna se apropie cel mai mult de conceptul unei salvări personale. De fapt, nici nu este o salvare, ci o eschivare. Această Mişcare pune accentul pe melopee şi incită individul să se amăgească cu iluzii prin faptul că se

eschivează de realitate refugiindu-se în fiinţa lăuntrică în loc să o facă prin droguri, căutând extazul prin dansuri şi cântece repetitive (cu cuvinte, propoziţii sau fraze care se tot repetă). Un asemenea "extaz" nu este decât o stare trecătoare care nu poate fi comparată cu pacea liniştită şi cu sentimentul de realizare pe care le descoperă adevăratul discipol al lui Isus Cristos prin aţintirea privirilor asupra lui Isus, Iniţiatorul şi Desăvârşitorul credinţei" (Evrei 12:2).

Alte mişcări

Gurul Maharaj Ji şi Misiunea Luminii Divine (MLD) reprezintă o altă religie hindusă. Maharaj Ji a fost numit la început "Domnul universului", "a doua venire a lui Cristos", etc. Totuşi, în 1973, MLD a început să modereze "statutul divin" al gurului său, deşi continuă să fie considerat "mai bun decât Isus". Această reacţie era în legătură cu problemele sale personale (de exemplu, proces de familie, etc.) şi cu lipsa sa vizibilă de atotputere. Atunci când pretenţiile grandilocvente ale "mileniului" s-au terminat cu un eşec, MLD a avut dificultăţi evidente în menţinerea divinităţii gurului ei. Totuşi, recent, după ce a lăsat lucrurile să se mai potolească, pretenţiile la divinitate - lucru deloc surprinzător - au reapărut. În revista Divine Times din ianuarie-februarie 1979 se află un articol conţinând douăzeci şi patru de fotografii ale lui Maharaj Ji şi intitulat "Fotografiile secrete şi revelate ale lui Dumnezeu", şi în el se regăseau pretenţiile la atotputere. Desigur, adevăratul Dumnezeu vede aceste pretenţii cu un alt ochi: "Inima ţi s-a înălţat, şi tu ai zis: Eu sunt Dumnezeu, şed pe scaunul lui Dumnezeu... de aceea, pentru că îţi iei voia ta drept voia lui Dumnezeu... vei muri de moartea celor necircumcişi" (Ezechiel 28:2,6,10).

Sathya Sai Baba e un guru mai puternic, având milioane de adepţi. Este un om cu o putere ocultă considerabilă. Un prieten al autorilor, Tal Brooke, a fost principalul discipol american timp de aproape doi ani al lui Baba şi tocmai a scris o expunere aprofundată despre Sai Baba: The Lord of the Air (Advent Books, New York). Această carte se bazează pe o experienţă personală şi dă în vileag unele dintre secretele întunecate referitoare la Sai Baba, secrete până acum necunoscute de public.

Aceşti guru continuă să vină în Occident. Un lucru este limpede: aduc cu ei învăţături distrugătoare ale moralităţii, ale spiritualităţii inteligente şi ale valorilor creştine. Pledoaria lor făţişă în favoarea diferitelor forme de ocultism (de exemplu yoga), a spiritismului, a imoralităţii sexuale (de exemplu tantra) a ruinat mii de vieţi. Fie că este vorba de Hare Krishna care e un atac la adresa caracterului sacru al căsătoriei, femeii şi familiei, fie că e vorba de ritul de posedare divină şi anarhia socială a lui Bubba Free John, ori de credinţa lui Meher Baba că nebunia este o formă de înaltă spiritualitate, ori de spiritismul lui Ram Dass, ori de ciudatele experienţe oculte ale lui Muktananda, ori de eforturile lui Paramahansa Yohananda de a "hinduiza" creştinismul, etc..., mai devreme sau mai târziu va trebui plătit preţul angajamentului personal. Adevăratul înţelept e cel care evită tot ce este "ânţelepciune" şi "spiritualitate" orientală.

Salvarea: Hinduismul contra creştinismului

Înainte de a încheia acest capitol, se cuvine să examinăm subiectul salvării. Care este învăţătura hindusă? Ce cred creştinii?

Cei mai mulţi guru care operează în America de astăzi sunt până la un punct aliaţi cu hinduismul, mai ales cu şcoala vedică. Va fi deci util să facem o mică comparaţie între concepţiile hinduse şi cele creştine în ceea ce priveşte salvarea.

Creştinismul	Hinduismul
1. Dumnezeu este sfânt şi nu e întinat de păcat (Isaia 5:16).	1. "Dumnezeu" este autorul răului. Aceasta atacă iubirea, mila, dreptatea, caracterul, etc. ale lui Dumnezeu.
2. Dumnezeu a creat lumea, şi aceasta este o realitate fizică. După ce a creat-o, Dumnezeu a zis că totul era "foarte bun" (Geneza 1:31).	2. "Dumnezeu" a făcut lumea ca iluzie, şi lucrul acesta face parte dintr-un joc (lila).
3. Dumnezeu este o Fiinţă personală.	3. Dumnezeu este parţial sau complet impersonal.
4. Dumnezeu n-a vorbit decât prin Cuvântul Său, Biblia.	4. Biblia este de rangul doi în raport cu scrierile orientale care o

	înlocuiesc.
5. Dumnezeu există în trei Persoane: Tatăl, Fiul şi Spiritul (Duhul) Sfânt.	5. Existența lui Dumnezeu este "monistă", adică tot ce există este o unitate.
6. Dumnezeu este independent şi distinct de creație.	6. Dumnezeu este creația (panteism) sau esența dinapoia ei (monism).
7. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său unic ca sacrificiu pentru păcatele noastre. Cristos este în mod plenar Dumnezeu (Coloseni 2:9, etc.) şi unic.	7. Cristos este redus la a nu fi decât un guru, un maestru sau unul dintre numeroşii avatari (incarnări). El nu este unic.
8. Dumnezeu are toată autoritatea asupra creației Sale.	8. "Eu sunt aceasta" - Omul devine Dumnezeu. Omul are autoritate asupra "creației", ceea ce este demonstrat prin siddhas (puteri oculte).
9. Dumnezeu a prevăzut un sacrificiu infinit pentru salvarea omului.	9. Salvarea în sens creştin e o "blasfemie", e inutilă. Ea împiedică creşterea spirituală.
10. Salvarea este obținută numai prin har.	10. Salvarea este obținută prin fapte, după legea karmei - evoluția lentă spre unitatea divină cu ajutorul unei avansări psiho-spirituale oculte şi/sau mai multe vieți.
11. Moartea pentru necreştin are consecințele cele mai grave şi are ca rezultat o separare eternă de Dumnezeu.	11. Moartea este o iluzie, ea îl uneşte pe credincios cu Dumnezeu.
12. O singură incarnare unică în Cristos (Evrei 9).	12. Nenumărate incarnări ale lui Dumnezeu în cursul istoriei.
13. Comunicarea cu Dumnezeu se face prin rugăciune şi prin citirea Cuvântului Său.	13. Comunicarea are loc prin meditație psihico-mistică (distrugerea eului) şi prin sadhana (exerciții spirituale).
14. Pe cruce, Dumnezeu Şi-a dovedit iubirea personală pe care	14. Fiind impersonal, Brahma nu are iubire. Brahma este dincolo de

o poartă creației Sale (Ioan 3:16).	orice dualism.
15. Dumnezeu are un plan şi un scop pentru creația Sa unică.	15. Pentru toată eternitatea, "creația" nu este altceva decât eterna iluzie ciclică a creației, susținerii şi distrugerii universale.

Creştinismul	**Hinduismul**
1. Omul e moral şi esențial separat de Dumnezeu. Omul este creația lui Dumnezeu. Creația e distinctă şi separată pentru totdeauna de Creator.	1. Omul e Dumnezeu; Dumnezeu este totul (panteism), sau în exterior totul e maya (iluzie), dar adevărata esență interioară este Brahma sau Dumnezeu (monism).
2. Răul este rezultatul păcatului omului şi al răzvrătirii lui față de Dumnezeu, adică a separării sale de El.	2. Răul vine din ideea că există o separare adevărată între Dumnezeu şi om - căci de fapt nu există separare. (Astfel, creştinismul este însăşi expresia răului).
3. Erezia, înseamnă să susții că omul nu este separat de Dumnezeu şi că nu există nevoie de pocăință.	3. Erezia, înseamnă să susții că omul e separat de Dumnezeu (ea este deci creştinismul).
4. Salvarea este obținută recunoscând realitatea separării şi nu rcând s-o ascunzi sau s-o priveşti ca pe o iluzie. Odată ce e recunoscută separarea de Dumnezeu, poți atunci alege să-L urmezi pe Dumnezeu crezând că Dumnezeu, prin Cristos, a rezolvat problema păcatelor tale.	4. Salvarea este obținută luând la cunoştință despre iluzia (maya) separării şi acceptând unitatea fiecărei vieți sau a tot ceea ce există (monism).

CAPITOLUL 2

Meditaţia Transcendentală este o religie

Meditaţia Transcendentală este una dintre religiile cele mai la modă. (Da, e o religie!) Maharishi Mahesh Yogi şi-a lansat Mişcarea în 1957, după ce gurul său spiritual (Guru Dev) i-a ordonat să pună la punct o tehnică simplă care să permită oamenilor din popor să atingă unirea cu Dumnezeu după doctrina hindusă. Mişcarea a crescut până a atins punctul culminant în 1975, când treizeci până la cincizeci de mii de persoane erau iniţiate în fiecare lună în Statele Unite. John Weldon mărturiseşte: "Am fost iniţiat în 1970 şi am primit mantra ieng, cuvânt la care trebuia să meditez. Mi-am dat repede seama cât de înşelător era sistemul şi, la puţină vreme după aceea, am devenit creştin, ceea ce a suprimat dorinţa mea de a practica MT. Ca un creştin angajat, înţeleg mai bine de ce practică oamenii MT, şi totuşi cele două nu sunt comparabile. Cristos mi-a dat totul în substanţă. MT nu-mi dăduse decât umbra; de fapt, astăzi, sunt convins că ea e un rău social şi spiritual". Partea majoră a informaţiei pe care o prezentăm aici este extrasă din expunerea sa apărută în 1975 care conţine o documentaţie completă provenind chiar din scrierile lui Maharishi. Ne vom referi şi la nişte dări de seamă interesante.

La ora actuală, peste un milion de persoane practică MT şi mai multe mii de noi adepţi li se alătură în fiecare lună. Organizaţia internaţională World Plan Executive Council (WPEC) coordonează cele cinci filiale principale ale MT, ca de exemplu Mişcarea de regenerare spirituală (Spiritual Regeneration Movement), Societatea Internaţională de Meditaţie pentru Studenţi (Student International Meditation Society). Există centre ale MT în 90 de ţări (400 de centre în SUA), iar din 1970 până în 1975 organizaţia MT a strâns peste şaizeci milioane de dolari numai în Statele Unite. În ciuda naturii hinduse a MT, nişte clerici

îi fac o publicitate gălăgioasă, dând asigurări că nu este vorba de o religie, ci de o formă acceptabilă de meditaţie creştină. Ea este de fapt diametral opusă meditaţiei biblice şi chiar îi izolează pe cei care o practică de modul de a vedea lumea pe care îl dă Biblia.

MT, numită "ştiinţa inteligenţei creatoare" în şcolile unde este predată, se prezintă ca o metodă foarte naturală care îl conduce pe individ la "o fericire mai mare". După declaraţile publice ale conducătorilor ei, metoda este absolut nereligioasă, poate fi în mare măsură verificată ştiinţific; ea mai este în stare să vindece practic orice rău de care ar suferi cineva. Se spune că ea este o tehnică simplă şi progresivă care nu are absolut nici un efect secundar nociv. Se afirmă că MT poate uni căminele distruse, poate aduce invincibilitate militară unei naţiuni, poate fi un remediu eficient în caz de boală mintală, poate da diferite puteri oculte, şi de asemenea poate face pe cineva infailibil!

Cineva devine adept luând parte la trei conferinţe publice şi trecând prin ritualul de iniţiere, sau puja (cuvânt hindus care înseamnă "închinare" sau "adorare"). În acest moment, fiecare îşi primeşte mantra lui "unică" (de fapt, deşi se zice că mantra este unică, nu există decât 16 mantre principale care sunt distribuite în funcţie de categoria de vârstă: eng, em, enga, ema, ieng, iem, ienga, iema, shirim, sniring, kirim, kiring, hirim, hiring, sham, shama). Se zice totdeauna celui iniţiat să nu spună nimănui ce mantră are şi să mediteze asupra ei de două ori pe zi timp de 15-20 de minute. După publicitatea gălăgioasă care se face, MT este o metodă "de ameliorare a sinelui" în toate domeniile, metodă ştiinţific valabilă. Totuşi, lucrul acesta nu este adevărat. Ca în cazul multor altor grupări, pentru a ajunge la adevăratele doctrine şi credinţe ale Mişcării nu trebuie să ţii seama de declaraţiile lor publice, ci să te apleci asupra învăţăturilor date de ei în particular.

Natura religioasă a MT

Mai întâi, "valabilitatea" ştiinţifică a MT e puţin convingătoare, în ciuda imensei propagande organizată de WPEC. De fapt, ea este foarte superficială. Ceea ce lipseşte MT în materie de valabilitate ştiinţifică e satisfăcut din plin de partea religioasă. În ciuda sutelor de pretenţii la contrariu, adevărata natură a MT este hinduismul vedic după tradiţia nedualistă (advaita) a Shankarei.

Cele patru texte principale ale lui Maharishi sunt pline de hinduism abia voalat, mai ales Commentary on the Bhagavad Gita şi Meditations of Maharishi Mahesh Yogi. Puja sau ritualul de iniţiere este o ceremonie religioasă, fără nici o îndoială, şi mantrele sunt în legătură cu divinităţile hinduse. Fostul profesor de MT, Richard D. Scott dezvăluie, de exemplu în cartea sa Transcendental Misconceptions, că mantra sa superioară "Shree aaing namah" înseamnă: "Oh, aaing foarte frumoasă, mă aplec înaintea ta". El mai arată că MT poate duce la boli mintale, la sinucidere şi la omor. Ca dovadă a naturii religioase a MT am putea cita recenta decizie a tribunalului federal din New Jersey care interzice predarea MT în şcoli, deoarece lucrul acesta constituie o încălcare a separării dintre Biserică şi Stat (Malnak V. Yogi, 440 F. Supp. 1284-1977). În ciuda celor o mie cinci sute de pagini de documente predate de gruparea MT în favoarea pretenţiilor sale "nereligioase", judecătorul H. Curtis Meanor a declarat că: "Singura concluzie posibilă este că învăţăturile SCI/MT şi puja sunt de natură religioasă, nu există altă concluzie, acceptabilă' sau rezonabilă". (E interesant de remarcat faptul că "promisiunea făcută lui Maharishi" semnată de orice profesor de MT declară că el îşi recunoaşte datoria de a "servi Sfânta Tradiţie şi de a răspândi Lumina lui Dumnezeu tuturor celor care au nevoie de ea" - A se vedea ultimul paragraf al capitolului următor). Şi totuşi, la conferinţa sa publică, fiecare profesor de MT pretinde că "MT nu e o religie".

Aşa cum era de aşteptat, organizaţia MT a făcut recurs, dar în 2 februarie 1979 sentinţa a fost confirmată. Pasajul de mai jos este reproducerea textuală a unui comunicat de presă publicat de organizaţia Spiritual Counterfeits Project la Berkeley, în 6 februarie 1979.

În 2 februarie, Curtea de Apel a celei de a 3-a circumscripţii a SUA, cu sediul în Philadelphia, a confirmat decizia tribunalului, potrivit căreia Meditaţia Transcendentală (MT) este de natură religioasă.

Tribunalul de Instanţă din New Jersey, prezidat de judecătorul Meanor, dăduse sentinţa originală în procesul Malnak contra Maharishi Mahesh Yogi din 19 octombrie 1977. În argumentele sale care se întind pe 80 de pagini, judecătorul

Meanor trăsese concluzia că predarea MT şi a SCI ("Ştiinţa inteligenţei creatoare", filozofia MT) în colegii particulare încălcau primul amendament al Constituţiei Statelor Unite. Cu alte cuvinte, principiul "separării dintre Biserică şi Stat" ar fi fost încălcat prin aceea că banii contribuabililor fuseseră folosiţi pentru sprijinirea învăţăturilor religioase şi practicilor Mişcării MT.

Maharishi şi Mişcarea sa MT au pretins că datele judecătorului Meanor nu erau corecte şi au făcut deci recurs la Curtea de Apel din Philadelphia. Când argumentele au fost aduse în faţa Curţii de Apel în 11 decembrie 1978, avocatul Mişcării MT a venit cu argumentul potrivit căruia trebuia să se permită intrarea MT şi a SCI în şcoli ca "ştiinţă adevărată". Curtea a pus imediat la îndoială această concepţie. Judecătorul care prezida a citat paragraful de mai jos, extras din ceremonia de iniţiere în MT:

"Guru în gloria lui Brahma, Guru în gloria lui Vişnu, Guru în gloria plinătăţii transcendentale personificate a lui Brahma, înaintea Lui, înaintea lui Shri Guru Dev împodobit cu glorie, eu mă proştern.

Apoi judecătorul a întrebat: "Ce este ştiinţific în aceasta?" În loc să răspundă direct, avocatul lui Maharishi s-a referit la o declaraţie potrivit căreia asemenea ceremonii aveau uneori loc cu ocazia unor evenimente "profane" în India. Mai târziu, Curtea a făcut observaţia că această declaraţie era totuna cu "a lua o vacă şi a agăţa de ea o bucată de carton pe care scrie ‚cal'!"

Viziunea lumii hinduse a MT

În mod fundamental, viziunea MT asupra lumii include hinduismul vedic pur. Lucrul acesta este adevărat pentru o serie de alte Mişcări întemeiate de guru, de exemplu de Sai Baba, Ram Dass (Richard Alpert), Muktananda, Sri Chinmoy, Bubba Free John (Franklin Jones), Meher Baba, Paramahansa Yogananda (The Self-Realization Fellowship - în ciuda folosirii de către ei a textelor biblice), etc. În esenţă, ceea ce se spune despre MT este valabil şi pentru ele. Cei mai mulţi guru orientali vin din tradiţia vedică. Credinţa principală este monismul - există o Realitate, şi această Realitate e o unitate. Această Realitate e definită de inexprimabilul şi impersonalul Brahma. Corolarul său, maya, este

doctrina iluziei lumii şi a universului. Dacă Realitatea este Una, dualitatea nu e reală. Lila, adică "jocul" sau "amuzamentul" lui Brahma este motivul "existenţei" noastre. Deşi noi înşine şi lumea din jurul nostru suntem ireali, esenţa din spatele tuturor acestora face parte din natura divină, satchitananda (fiinţă, conştienţă şi fericire absolută). Termenul conştienţă absolută sau pură înseamnă de fapt conştienţă inactivă, care nu gândeşte, adică nu e unită cu nici un dualism. Cu ajutorul meditaţiei, noi "progresăm" până la a recunoaşte Absolutul. Noi nu ne percepem pe noi înşine (corp şi personalitate, etc.) ca ireali şi ne recunoaştem adevăratul Eu ca fiind Divin. Această Realitate se găseşte dincolo de orice dualitate - binele şi răul, om şi Dumnezeu, etc. Totul este Una, şi dacă dobândim această cunoaştere (care ne e dovedită prin experienţa noastră în meditaţie), atunci şi numai atunci putem progresa spiritualiceşte şi nu vom avea nevoie de reincarnare. Rămâi în lumea dualităţii, mai ales în cea a dualităţii creştine, şi vei rămâne sclav al lui maya şi al decăderii spirituale.

Deşi mulţi ar prefera să gândească diferit, adevăratul scop al MT e de a ne schimba viziunea despre noi înşine şi despre lume pentru a o face conformă celei a filozofiei nedualiste a Shankarei. Aceasta se înfăptuieşte prin meditare la mantră şi atingând, de mai multe ori pe şedinţă, o stare "de Fiinţă" sau de "conştienţă creatoare pură". Din punct de vedere teoretic, făcând să pătrundă tot mai mult "din Fiinţă" în minte, sistemul nervos este modificat lent până la punctul în care, într-un mod necunoscut, epistemologia individului e cu adevărat transformată. În MT există patru stări avansate de conştienţă: transcendentală, cosmică, conştienţă a lui Dumnezeu, conştienţă a Unităţii. La începutul fazei, conştienţă cosmică, persoana care meditează e transformată până când recunoaşte că atman (adevăratul eu) e Brahma. Altfel zis, ea percepe maya (iluzia) Creaţiei şi recunoaşte că adevărata esenţă a tot ce există, inclusiv ea însăşi (dincolo de aspectul fenomenal iluzoriu) e satchitananda: fiinţă, conştienţă şi fericire deplină sau Brahma, Dumnezeul ultim şi impersonal al hinduismului. În acest punct precis, după cum spune Maharishi, persoana care meditează urmează calea lui Karma Yoga. Ea se desprinde de acţiunile ei şi de urmările lor, acţionează impersonal, fără dorinţă, şi prin aceasta îşi ispăşeşte karma. (Ar trebui să

observăm aici că yoga e o practică extrem de periculoasă; autorităţi în materie au citat cazuri de moarte sau nebunie subită, stări de rău fizic fără bază organică care duceau la infirmitate, sincope şi diferite boli rezultând din erori uneori infime în practicarea ei. Vom dezvolta aceste lucruri în capitolul despre yoga. Deoarece yoga şi MT sunt în general definite şi considerate ca inofensive, se caută de obicei în altă parte originea problemei). MT şi adevărata ei natură e deci contopirea cu Dumnezeu (Brahma) potrivit hinduismului. Acesta e în mod clar planul lui Maharishi pentru lume. Când se examinează pretenţiile MT, ale lui Maharishi şi ale aţâţătorilor lui şi se evaluează în mod cinstit Mişcarea, se descoperă că puţine persoane pot aspira la o înşelare intenţionată a publicului la o scară atât de mare.

Riscurile MT

Mai trebuie să observăm că MT nu este inofensivă. Potrivit unor foşti instructori şi practicanţi ai MT, există cazuri de posedare demonică. Numeroase probleme psihologice pot rezulta din practicarea sa asiduă şi se notează cazuri de psihopatie gravă, printre care psihoza.

Mai mulţi cercetători şi foşti adepţi ai MT sunt convinşi că MT poate duce direct la o disfuncţie mintală şi poate fi însăşi definiţia unei "călătorii rele". Fostul profesor de MT Greg Randolph a făcut experienţa neliniştitoare de a ajuta un alt adept, aproape invalid, şi a fost foarte înspăimântat să treacă prin tranziţia conştienţei cosmice:

"La un moment dat, el a fost foarte preocupat să ştie dacă era vorba sau nu de o stare schizofrenică. Lucrul acesta îl neliniştea. Într-o zi am petrecut trei ore încercând să extragem ceva din resursele insuflate de Maharishi în mintea noastră în timpul cursurilor de pregătire ca profesori... Rolul meu pentru a-l ajuta a fost acela de a-l face să creadă că nu era vorba de schizofrenie. Era starea supremă a cunoaşterii... Trebuia să creadă că o va atinge puţin câte puţin... şi că va fi în stare s-o întrebuinţeze. Credinţa devine un lucru foarte important".

Maharishi face această recomandare: "În absenţa unei interpretări corecte a acestei expresii de non-ataşament, poţi fi

dezorientat, şi această mare binecuvântare a vieţii poate deveni un dezavantaj".

Nodul problemei este de a integra experienţa conştienţei cosmice cu un stil de viaţă deja existent. Psihiatrul Arthur Janov, autorul cărţii The Primal Scream, vorbeşte despre un călugăr hindus superior care a practicat MT timp de vreo doisprezece ani. "Rezultatul final al acestei întregi fericiri a fost o depresie totală şi nevoia de îngrijiri". Dr. Janov crede că MT duce "la o stare de irealitate totală, oarecum la o psihoză instituţionalizată din punct de vedere social".

Printre persoanele psihotice aflate la limită, MT "poate produce o psihoză caracteristică", spune cercetătorul John White, şi se admite în general că trebuie să fii "ân formă" pentru a face exerciţii mintale anevoioase, altfel te aşteaptă neplăceri serioase. MT cere o adaptare mintală şi pare prea dură pentru oamenii nepregătiţi pentru asemenea schimbări. Din nenorocire, deseori tocmai oamenii obosiţi, frustraţi şi epuizaţi sunt cei care caută remedii universale precum MT.

John Parks, fost manager al echipei "Beach Boys", a fost iniţiat în MT personal de către Maharishi. El a avut deci posibilitatea de a cunoaşte lucrurile din interior. A avut ocazia de a vedea că MT poate fi epuizantă şi periculoasă. La început, în 1969, se pare că Maharishi a subapreciat faptul că unii americani nu erau pur şi simplu gata pentru sistemul său. Parks relatează următoarele fapte, în legătură cu un curs de formare de instructori în 1969:

„Maharishi nu dăduse limită în ceea ce priveşte durata meditaţiei, şi un anumit număr de persoane au ajuns în spitalul de psihiatrie. Unii sunt şi acum acolo. Există cazuri de sinucidere datorită MT."

Chuck Ashman, de la "Ashman File", Los Angeles, a descoperit câteva asemenea persoane cu ocazia cercetărilor sale asupra MT, deşi nu le căuta în mod special. Ceea ce studia el cu adevărat era latura financiară a MT pentru emisiunea sa televizată.

Una dintre declaraţiile cele mai dăunătoare pentru programul MT date vreodată este cea a fostului profesor MT

Kathy Filler. Este uşor de înţeles dezamăgirea ei totală în faţa programului gurului.

"Dar, odată ce-am devenit instructori şi am început să-i învăţăm pe oameni, am înţeles de ce procentul de sinucideri printre profesorii de Meditaţie Transcendentală este cu mult deasupra procentului naţional. Cei care nu se omoară devin cu adevărat ciudaţi sau sfârşesc prin a redeveni toxicomani, ei sunt din nou dezaxaţi - devin nebuni sau anahoreţi - astfel că cu greu mai pot reveni la o viaţă normală. E într-adevăr trist. N-am născocit lucrul acesta. Charlie Lutes l-a amintit în timpul cursurilor de meditaţie pentru instructori. Ultimul curs la care am luat parte a avut loc în noiembrie 1972 la Ashbury Park, în statul New Jersey, şi Charlie Lutes (preşedinte al SRM) era prezent. Oamenii puneau întrebări cu privire la procentul de sinucideri - profesorii întrebau de ce atâţia oameni îşi luau viaţa. El a zis: Ei bine, în incarnările viitoare, Maharishi li se va arăta el însuşi, sau Guru Dev, şi le va da mantra...".

Ceea ce este tulburător e modul degajat în care Lutes vorbeşte despre o soluţie care nu este într-adevăr uşoară. Oamenii îşi luau viaţa din disperare - nişte instructori MT experimentaţi -, şi el nu venea cu scuze sau cu motive, ci nu făcea decât să rostească nişte urări pozitive pentru vreo reincarnare viitoare!

Atitudinea lui Lutes serveşte poate la a arăta jurământul absolut şi dogmatic de credinţă faţă de programul insuflat de Maharishi discipolilor săi. Nici chiar moartea pe care şi-o impun unii nu este o cauză de alarmă, ci este dovada unui "viitor" fericit.

Una Kroll, doctor în medicină, în articolul ei din Times, Londra, a menţionat printre pericolele posibile ale programului MT sinuciderea şi chiar omorul.

MT este studiată în scopul de a ajuta persoana care meditează să opereze o întoarcere de 180 de grade spre interior. Ea trebuie să intre în sine însăşi până ce atinge "conştienţa pură", "divinul", "brahma". Se pare că în adâncul fiinţei umane sunt ascunse nişte lucruri foarte bune, şi contactul cu ele este considerat ca având un efect benefic asupra vieţii pe care o duce subiectul.

Din punct de vedere biblic, nu-L găseşti pe Dumnezeu dacă intri în tine însuţi. Desigur, îţi găseşti adevărata ta natură, dar natura omului şi cea a lui Dumnezeu sunt diferite. Isus a spus foarte limpede:

"Căci din interior, din inima omului ies gânduri rele, imoralităţi sexuale, furturi, omoruri, adultere, lăcomii, răutăţi, înşelăciune, desfrânare, privire invidioasă, blasfemie, orgoliu, nebunie. Toate aceste lucruri rele ies din interior şi întinează omul" (Marcu 7:21-23).

Iată o imagine destul de bună a omului neregenerat care se află în interiorul unui individ, cel puţin după cum zice Dumnezeu. Ar fi greu să se confunde acest caracter cu acela al lui Dumnezeu.

Am putea cita şi alte boli cauzate de MT şi am putea să le ilustrăm, aşa cum am făcut-o până acum. Un rezumat scurt e însă de-ajuns pentru a zugrăvi tabloul. Priviţi atent aceste rezultate autentice ale practicării MT: posesiune demonică, crize de epilepsie, halucinaţii, sincope durând până la douăzeci de ore, probleme vizuale, crampe puternice de stomac, confuzie mintală, dereglare sexuală, coşmare îngrozitoare, comportament anti-social, reapariţia unor simptome psihosomatice grave care fuseseră mai înainte ţinute sub control, adică ulcere hemoragice şi depresii care necesită tratament psihiatric şi medicamente.

Raportul definitiv al Institutului de Cercetări din Stanford asupra Meditaţiei Transcendentale (The Final Raport of the Stanford Research Institute on Transcendental Meditation) dă o concluzie care ar trebui să circule pe scară largă - cel puţin la fel de largă cât publicitatea făcută de aceşti guru:

"În final, ar trebui să se ia în considerare posibilitatea unor efecte nocive pe termen lung produse de practicarea MT mai ales la subiecţii instabili.

Probabil că unele tulburări cauzate de MT se datorează practicilor ei oculte. Se pare că pe cei implicaţi în ocultism îi urmează nişte consecinţe grave. Astfel, pledoaria recentă şi crescândă a MT în favoarea ocultismului ar trebui să constituie un avertisment pentru cel înţelept".

CAPITOLUL 3

Meditaţia transcendentală este ocultă şi necreştină

MT şi alte Mişcări orientale nu sunt pur şi simplu neutre vizavi de revelaţia biblică: ele sunt ostile faţă de ea. Premisa lor de bază e faptul că toţi oamenii trebuie să-şi dea seama că nu sunt separaţi de Dumnezeu, ci că sunt Dumnezeu. Astfel, aceste Mişcări reprezintă culmea idolatriei, adorarea de sine. Pentru a ajuta cititorul, am făcut o comparaţie între afirmaţiile făcute în Biblie şi cele făcute de Maharishi, ale cărui convingeri vedice sunt paralele celor avute de alţi guru.

Isus Cristos

MT	Biblia
"Eu nu cred că Isus Cristos a suferit vreodată sau că a putut să sufere. Omul care suferă de pe poziţia suferinţei (adică omul neştiutor legat de iluzia că suferinţa există) vede Beatitudinea lui Cristos ca o suferinţă" (Meditations of Maharishi Mahesh Yogi, Bantam, 1968, p. 123).	"O, oameni fără pricepere, şi a căror inimă este înceată în a crede tot ce au zis profeţii! Nu trebuia oare ca să sufere Cristosul aceste lucruri şi să intre în gloria Sa?" (Luca 24:25-26).

Suferinţa

MT	Biblia
"Nici un om, nici un creştin n-ar trebui să sufere vreodată... Biblia afirmă aceasta" (Meditations of Maharishi Mahesh Yogi, Bantam, 1968, p. 63.).	"Bucuraţi-vă, dimpotrivă, de partea pe care o aveţi la suferinţele lui Cristos... cei care suferă după voia lui Dumnezeu să-şi încredinţeze sufletele Creatorului fidel, făcând ceea ce este bine" (1 Petru

	4:13,19).

Ocultismul

MT	Biblia
"Noi facem ceva aici... rugăciuni concrete ca să... atragem atenţia acestor fiinţe superioare sau zei care trăiesc acolo (în lumea spiritelor)" (Meditations of Maharishi Mahesh Yogi, Bantam, p. 17-18).	"Să nu se găsească la tine nimeni... care să aibă meseria de ghicitor, de astrolog, de prezicător, de magician, de vrăjitor, nimeni care să ceară sfatul celor care cheamă spiritele sau care ghicesc cuiva, nimeni care să întrebe morţii. Căci cine face aceste lucruri este o grozăvie pentru Domnul" (Deuteronom 18:10-12). "Să nu ai alţi dumnezei înaintea feţei Mele" (Exod 20:3).

Natura interioară a omului

MT	Biblia
"Omul interior este Divin, complet Divin, plin de beatitudine..." (Meditations of Maharishi Mahesh Yogi, Bantam, p. 157).	"Căci din interior, din inima omului ies gânduri rele, imoralităţi sexuale, furturi, omoruri, adultere, lăcomii, răutăţi, înşelăciune, desfrânare, privire invidioasă, blasfemia, orgoliul, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies din interior şi întinează omul" (Marcu 7:21-23).

Am putea continua să adăugăm contrast după contrast, dar obiectivul este atins: MT este anti-creştină, iar cel care se asociază cu MT în Numele lui Cristos şi o practică este un om nehotărât şi ipocrit.

MT şi ocultismul

MT provine dintr-o tradiţie a ocultismului: hinduismul, astrologia, spiritismul şi diversele practici oculte sunt la modă în India de astăzi. Deşi nu practică cu adevărat magia, o foarte mare

parte din populaţia indiană crede totuşi în ea. Se pretinde că o parte importantă a scrierilor hinduse a fost revelată în mod supranatural, într-un fel asemănător celui prin care un medium primeşte mesaje în mod clarvăzător din partea spiritelor (adică a demonilor, cum au observat Gasson şi alţii).1 Tehnicile yoga sunt recunoscute şi aplicate de către toate şcolile de ocultism. Maharishi spune că MT "... este tehnica prin care cineva devine yoghin". Baza întregului ocultism - o dorinţă de a dobândi o forţă şi o cunoaştere supranaturală opuse voinţei lui Dumnezeu - este limpede prezentă în ocultismul hindus, yoga şi MT.

Maharishi spune că MT aduce puterea absolută şi cunoaşterea ocultă - baza viselor ocultiştilor. Puţini oameni îşi dau seama că ceremonia de iniţiere în MT prezintă numeroase analogii cu ritualul magic de tip ocult. Scopurile şi metodele însele sunt asemănătoare: să intri în contact cu nişte "fiinţe superioare" sau cu nişte puteri pentru a satisface dorinţa ocultistului prin primirea de putere din partea demonului sau a "dumnezeului". O lectură atentă a celor douăzeci de pagini pe care le conţine manualul secret al instructorilor de MT (The Holy Tradition), ca şi paginile 38-39 din Meditations of Maharishi şi din comentariul său Bhagavad Gita (3:9-13 şi 4:24-25) arată asemănările. În cele două cazuri, există purificarea ceremonială a atmosferei. În cadrul unui ritual magic, ea serveşte la alungarea influenţelor nedorite, adică a spiritelor rele. Există purificarea spiritului şi trupului participantului. După purificarea atmosferei exterioare şi celei interioare începe Invocarea. Atunci, sunt invocaţi zeii şi maeştrii, fie ei hinduşi sau egipteni, şi se stabileşte o legătură metafizică între ei şi cel care îi invocă. Spiritul individual este legat de domeniul spiritului cosmic sau Absolutul. Potrivit The Holy Tradition a MT:

"Scopul acestei invocaţii e să acorde spiritul activ îndreptându-l spre marii Maeştri (divinităţi), spre natura esenţială a cunoaşterii de către ei a Fiinţei Absolute. La acest nivel, mantra este captată şi transmisă noului iniţiat, conducându-i astfel conştiinţa spre acelaşi câmp al Fiinţei transcendentale... de mai multe ori, astfel ca abundenţa (puterea) ei să fie incorporată tot mai mult în viaţa iniţiatului".

Legăturile metafizice: vehicule ale puterii oculte

Legăturile metafizice se stabilesc ca vehicule ale transferului puterii oculte (Shaktipat), prin intermediul ritualului de iniţiere în MT, instructorului sau iniţiatului. Ceremoniile comportă abandonul complet al participantului - fie divinităţii care îl va poseda din clipa ritualului magic, fie gurului Dev, "mort" pentru MT. În cele două cazuri, se face uz de tămâie. Nu suntem siguri de utilitatea voită a tămâiei în MT (deşi uneori prezenţa demonilor este însoţită de un miros deosebit de neplăcut), dar în cadrul ritualului magic are un efect psihologic şi pare că este în stare să permită demonilor să ia o formă tangibilă, aşa cum fac ritualurile cu sânge folosite în aceleaşi scopuri. În cele două ceremonii se repetă în mod continuu o mantră (puja, adică ritualul de iniţiere, este alcătuit doar dintr-o singură mantră). În cazul magicienilor, sco-pul e de a provoca o nebunie trecătoare, "nebunia blândă", care culminează cu pierderea raţiunii şi posedarea iniţiatului de către "dumnezeu". După cât se pare, posedarea nu are loc cu ocazia iniţierii în MT.

În cele două cazuri există nişte mişcări fizice rituale, memorizate, care însoţesc ceremonia; în MT, acestea nu sunt executate decât de către instructor. În cele două cazuri, participantul resimte un val de forţă metapsihică; în general, lucrul acesta nu se întâmplă decât în cazul instructorului în MT. În cele două ceremonii se regăseşte un altar pentru închinare, ofrande care sunt puse pe el şi faptul de a îngenunchia înaintea altarului. Adesea, cu ocazia ritualului magic, există ceva pe altar, în scopul de a lega metapsihic spiritul persoanei de vechea tradiţie - o relicvă străveche, fotografia unui templu, etc. Scopul e de a lega spiritul de cunoaşterea ocultă a tradiţiei care este invocată, conducând la putere ocultă şi la cunoaştere.

În MT, fotografia pe altar care îl reprezintă pe gurul Dev, "yantra", e asociată cu mantra pentru a "realiza cu succes desensibilizarea spiritului faţă de orice sistem de gândire străin şi transplantarea spiritului unui sistem cultural într-un altul..."Yantra şi mantra sunt folosite ca să se producă stări mintale pasive şi... receptive din punct de vedere psihic, aşa cum se face într-un mare număr de secte. Însuşi termenul de "Brahma" înseamnă "puterea activă conţinută într-un farmec magic".

Cu ocazia ritualurilor magice, se recunoaşte uneori necesitatea destinderii spiritului şi trupului prin aceea că nu se respiră decât printr-o nară (tehnică avansată în MT), ca şi prin utilizarea anumitor tipuri de ritmuri proprii la anumite sunete (de exemplu, mantrele) pentru a influenţa lumea astrală. În MT:

"Noi facem aici ceva preluat de la riturile vedice, nişte litanii particulare şi specifice pentru a produce un efect în cealaltă lume, pentru a atrage atenţia acestor fiinţe superioare sau dumnezei care trăiesc acolo. Întreaga cunoaştere a mantrelor sau imnurilor Vedelor este consacrată legăturii cu omul, comunicării omului cu fiinţele superioare în diferitele straturi ale creaţiei".

Maharishi spune că este ceva foarte binefăcător să contactezi aceşti dumnezei, ba încă este chiar un păcat să n-o faci. Ei sunt mai mult decât nişte puteri impersonale ale naturii, aşa cum se pretinde. Maharishi le numeşte "fiinţele cele mai evoluate".10

Pasivitatea mintală - şi mediumnitatea

MT îl mai pune pe individ şi într-o stare de imobilitate fizică şi (din punct de vedere mintal) într-o stare de pasivitate profundă; într-o atmosferă ocultă, acestea sunt cele două condiţii fundamentale ale mediumnităţii (stării de medium). Imobilizarea fiziologică poate fi într-un anumit mod mai profundă decât somnul.11 Yogananda observă că iniţial conştiinţa cosmică nu poate fi păstrată "decât în stare imobilă de transă". Cu toate că Maharishi, în acord cu cei mai mulţi guru, avertizează împotriva mediumnităţii ca fiind o cale spirituală "inferioară", ei o înlocuiesc adesea cu alte forme de spiritism şi, din această cauză, un anumit procent din cei care meditează riscă să ajungă spiritişti. Fostul medium Raphael Gasson descrie modul în care devine cineva medium:

"În toate cazurile, persoana învaţă să-şi destindă trupul şi să-şi păstreze mintea fixată asupra unui lucru până ce a atins o stare care ar putea fi considerată ca fiind autohipnoză şi pasivitate, ceea ce face ca acea persoană să nu mai gândească singură. (Aceasta este în esenţă MT). Persoana devine un automat prin care spiritele acţionează profitând de pasivitate."

Totuşi, e adevărat că starea mintală descrisă de mediumi în timpul transelor lor este asemănătoare cu gradele înalte ale MT:

unitatea tuturor lucrurilor, non-existenţa conceptelor de timp, etc. De fapt, stările descrise de Maharishi sunt apropiate de cele descrise de mediumi precum doamna Willett şi Eileen Garrett.

Trebuie să mai remarcăm că o întoarcere progresivă la conştienţa normală este absolut necesară, fie în cazul mediumnităţii, fie în cel al MT, ca să nu aibă loc un şoc ce ar putea duce la violenţă dacă transmiterea din adâncimile spiritului până la starea normală e prea bruscă. Sri Krishna Prem ne avertizează că din meditaţie pot rezulta "stări parapsihologice periculoase de tip medium sau disocieri neurotice ale personalităţii", chiar nebunie, dacă sunt îndeplinite anumite condiţii; nici una dintre acestea nu este amintită în MT.

Existenţa demonilor este dovedită în mod foarte adecvat de către Biblie şi documentele oculte. A refuza să creadă în existenţa lor face ca individul să devină prada manipulărilor lor. Chiar un cercetător în parapsihologie ca Dr. Elmer Green de la Menninger Foundation, unul dintre cei mai mari neuropsihiatri din Statele Unite, spune că mărturia a mii de ani de experienţă nu trebuie luată în mod uşuratic; remarcând pericolele foarte reale, el avertizează că explorarea metapsihică poate face ca individul să ajungă în "atenţia unor fiinţe care sunt, în parte, răuvoitoare, crude şi viclene". Ele pot obseda şi chiar poseda oamenii prin dislocarea sistemului lor nervos şi prin ţinerea sub control a creierului lor. Faptul că însuşi Dr. Green îi invită pe oameni să se intereseze de domeniul metapsihic (de exemplu, în cartea Beyond Biofeedback) ar trebui să constituie un avertisment pentru toţi, arătând cât de uşor pot fi deschise porţile oculte, pentru ca apoi să nu mai poată fi închise.

MT prezintă cazuri de contact cu spiritele. În hinduism, Maestrul decedat reapărea adesea discipolului pe care şi l-a făcut ca să-l ajute din punct de vedere psihic. Aşa s-a întâmplat de multe ori cu Yogananda, fondatorul organizaţiei Self Realisation Fellowship, cu Shankara, şi bănuim că la fel a fost şi în cazul lui Maharishi. Se zice că două dintre cărţile lui Maharishi sunt "binecuvântări din partea" gurului Dev. În comentariul făcut la Bhagavad Gita, înţelepciunea conţinută era "un dar" al gurului Dev, şi el îi era "inspiraţia şi lumina directoare". Trebuie să notăm

un lucru: Maharishi afirmă că este benefic contactul cu cei morţi, deoarece în felul acesta se primeşte benedicţia şi ajutorul lor.

Declaraţiile lui Lutes cu privire la apariţiile gurului Dev şi ale lui Maharishi unor victime ale sinuciderii, într-o existenţă ulterioară, arată că în MT contactul cu spiritele este ceva acceptabil. Maharishi îi încurajează chiar şi pe nişte copii să intre în contact cu morţii, şi această încurajare este una dintre cele mai necugetate. Lucrul acesta este spiritism, şi când cineva îi încurajează pe nişte adulţi să-l practice, ca să nu mai vorbim de copii, este ceva deplorabil. Biblia (Deuteronom 18:9-14), ca şi numeroşi teologi şi psihoterapeuţi au avertizat cu privire la pericolele prezente. Dr. Koch a zis: "Istoria familiilor şi sfârşitul acestor practicieni oculţi sunt, în multe cazuri aduse la cunoştinţa mea, atât de tragice, că nu se poate vorbi despre nişte coincidenţe".

MT şi posedarea demonică

Deşi nu s-a făcut cunoscut publicului larg posedarea adevărată datorată MT, există cazuri cunoscute. Ocultiştii înşişi avertizează că cei care caută fără să ştie ce caută pot deveni primele ţinte ale spiritelor rele. Meditaţia de genul non-MT, totdeauna orientală, a ocazionat posedarea şi stări apropiate de nebunie. Meditaţia, inclusiv MT, poate produce scrierea şi pictura automată, fenomene care nu pot avea loc fără demonizare. Este de remarcat că înşişi demonii, cu care comunică mediumii, îşi încurajează subiecţii să practice meditaţia de tip oriental - zicând chiar că în ea se găseşte însăşi cheia contactului cu spiritele. Această meditaţie este uneori absolut paralelă cu genul MT, completată cu utilizarea obligatorie a mantrelor.

Este oare o coincidenţă că unele dintre învăţăturile spiritelor sunt absolut paralele cu unele dintre cele ale lui Maharishi? În MT eşti sfătuit să te aşezi comod şi să laşi pur şi simplu "să se producă tot ce se întâmplă de la sine în timpul practicării meditaţiei". Din cauza acestei "deschideri" faţă de starea pasivă nu se poate respinge posibilitatea posedării demonice. Kent Philpott, în cartea sa Manual of Demonology and the Occult, dă cel puţin un exemplu de posedare demonică legată de MT şi spune că a găsit numeroase

exemple de persoane din clasa socială de mijloc care au ajuns posedate de demoni ca urmare a exerciţiilor yoga, a meditaţiei, a "conştienţei mărite" (mind awareness) sau a participării la "grupe de dezvoltare" (expansion groups). Dough Shah s-a născut în India, unde şi-a făcut studiile; el spune că posedarea de către un spirit rău în MT "este o posibilitate foarte reală". El observă că în India "întreaga fiinţă a celui care se închină" poate fi posedată de dumnezeul înaintea căruia se face închinarea cu ocazia ritualurilor Puja.

Deoarece mantrele MT reprezintă nişte zei hinduşi sau închinarea înaintea lor, lucrul acesta trebuie să-i pună în gardă pe cei care meditează. Noi am vorbit personal şi îndelung cu un adept al MT care, cu ajutorul unei proiecţii astrale produsă de MT, a intrat în contact cu spirite extrem de răutăcioase care îl băteau fizic la cea mai mică neascultare. Ei îi ţineau literalmente sub control viaţa, şi el nu putea face nimic fără permisiunea lor. Ei l-au avertizat clar cu privire la urmările unei conversaţii cu un creştin. Aceasta s-a petrecut doar după şase luni de MT. Instructorul de MT Dave Birdsell din Connecticut (Statele Unite) a declarat că nu este ceva neobişnuit ca nişte adepţi avansaţi să aibă experienţe metapsihice în care nişte obiecte sau persoane se contopesc cu ei.

Din faptul că Maharishi este medium, nu e de mirare că el îi încurajează pe oameni să dezvolte facultăţi metapsihice prin MT. Este limpede că Maharishi cunoaşte bine termenii oculţi, şi se zice că are capacitatea de a citi gândurile, de a practica telepatia şi percepţia metapsihică a unor "aureole" în jurul capului unor oameni şi probabil multe alte lucruri. Este interesant că Idries Shah, o autoritate cunoscută în materie de magie orientală, zice:

"Este adevărat că sadhu (oameni sfinţi din India) pretind că puterea lor metapsihică vine exclusiv de la spirite; în ei înşişi, ei nu posedă capacităţi deosebite în afară de cea a concentrării."

Maharishi nu face excepţie, deşi poate nega lucrul acesta.

Undele cerebrale din MT - Conştienţa cosmică

Cercetări recente par să indice că electroencefalograme obţinute în timpul meditaţiei de tip transcendental au multe puncte comune cu traseele encefalografice înregistrate cu ocazia

telepatiei reuşite. Astfel, MT ar putea produce unde cerebrale cu o frecvenţă care conduce la telepatie sau la alte puteri oculte. Puterile metapsihice sunt produse fie prin spirite demonice, ca pentru Idries Shah, fie poate prin faptul că demonii deschid un potenţial interzis în om, potenţial pe care-l ţin sub control şi-l manipulează după plac.

Puterile metapsihice sunt universal utilizate în opoziţie cu voia lui Dumnezeu, căci ei nu-L onorează niciodată pe Isus Cristos, iar mediumii şi ocultiştii nu se interesează niciodată de revelaţia biblică. Majoritatea mediumilor admit că puterile lor metapsihice le-ar fi luate dacă le-ar folosi în afara condiţiilor stipulate de spirite, condiţii care îi fac pe mediumi să creadă că "fac bine". De fapt, ei fac mult rău, căci întrebuinţează o putere care este demonică şi nu divină.

Edgar Cayce este un excelent exemplu de acest fel. Contrar judecăţii sale deliberate, el a dezvoltat facultăţi metapsihice a căror origine o bănuia a fi satanică, dar el le-a folosit pentru "binele" pe care-l îndeplineau. El a ruinat mii de vieţi, inclusiv a sa. La ora actuală, oamenii sunt puţin dispuşi să creadă că Satan ar da putere, pace, etc. aproape indiferent cui, doar pentru a-l abate de la adevăr. De fapt, spiritele rele se deghizează adesea sub forma unor spirite bune şi fac lucruri bune pentru oameni ca să-i înşele în ceea ce priveşte adevărul biblic şi salvare (2.Corinteni 11:13-15). Facultăţile metapsihice dau iluzia spiritualităţii, dar n-au nimic de a face cu adevărata spiritualitate. (Pentru o expunere excelentă a acesteia din urmă, vezi Francis A. Schaeffer, True Spirituality - Adevărata spiritualitate, Ed. Agape).

Se recunoaşte în general că MT produce, mai devreme sau mai târ-ziu, spectrul complet al facultăţilor metapsihice. Proiecţia astrală, experienţele din vieţile anterioare, contactul cu spirite şi multe altele fac parte din facultăţile metapsihice produse de MT; ele sunt obţinute la nivelul conştienţei cosmice sau chiar mai devreme. Maharishi îi invită pe toţi oamenii "să se ridice şi să înceapă să practice meditaţia cu caracter transcendental" pentru a dezvolta aceste facultăţi, pretinzând că ele pot fi uşor dezvoltate de către MT. Este o atitudine dintre cele mai necugetate din faptul că aproape toţi yoghinii şi ocultiştii pun în gardă împotriva pericolelor prezente, deşi ei înşişi le sunt adesea victime.

Puterea corupe

Facultăţile metapsihice sunt curse tăioase care sfâşie şi fac zob spiritul celor care decid să se lase pe mâna lor. Istoria ocultismului este presărată cu relatări privitoare la glorificări de sine, stări mintale regresive, posedare demonică, stare de boală, vieţi ruinate, nebunie, sinucidere. Dacă puterea corupe, puterea supranaturală corupe la superlativ, şi numai cei nesocotiţi nu fac nici un caz dintr-un asemenea avertisment.

În fine, în scrierile lui Maharishi se găsesc concepte ca cele din "Akashic Records" care constituie un vechi punct de sprijin al ocultismului şi magiei. Din faptul că se crede că aceste Akashi Records sunt un domeniu de cunoaştere ocultă care poate fi captată în mod metapsihic, ele pot servi cu uşurinţă de acoperire inspiraţiei demonice. Maharishi încurajează de asemenea o mişcare mondială de parapsihologie şi ocultism - ceea ce nu e deloc de mirare, deoarece scopurile lor şi cele ale MT sunt aceleaşi - puterea şi cunoştinţa supranaturală în opoziţie cu voia lui Dumnezeu. Faptul de a face lucruri opuse voii lui Dumnezeu n-a fost niciodată fără pericol şi nici nu va fi vreodată (Apocalipsa 21:8). Iată mărturia în favoarea creştinismului, şi ea ar trebui examinată.

Cercetarea spirituală într-un mod orbesc şi negândit este extrem de periculoasă. Eric Utne, editor şi redactor şef al ziarului The New Age Journal, zice:

„Este limpede că cercetarea spirituală a atins proporţiile unei tendinţe naţionale. Toată lumea pare să caute răspunsul. Acesta a fost cazul populaţiei Germaniei în timpul anilor douăzeci, în care fascinaţia pentru lucrurile oculte era generală şi în care proporţia de guru hinduşi pe cap de locuitor era chiar mai ridicată decât în Statele Unite la ora actuală”.

Lucrări precum The Occult and the Third Reich de Angebert, The Spear of Destiny de Ravenscroft, The Occult Reich de Brennan şi altele arată clar că nazismul era parţial fondat şi susţinut de ocultismul şi misticismul oriental de gen MT. Hitler era de fapt fascinat de misticismul oriental. El era un medium

posedat ale cărui idei privitoare la o rasă superioară erau mai curând bazate pe experienţe personale de "conştienţă superioară" decât pe filozofia lui Nietzsche.

Lecţia este limpede. MT şi religiile orientale deschid în mod virtual uşa ocultismului şi unei elite metapsihice în societatea noastră. Să lăsăm uşa închisă.

Un ultim cuvânt cu privire la MT:

Promisiunea pe care orice instructor al MT trebuie s-o semneze

Sfinţiei Sale Maharishi Mahesh Yogi

Am privilegiul, Maharishi, să promit că voi preda Principiile şi Practicile Meditaţiei Transcendentale doar ca instructor-angajat de... care mă acceptă ca atare; promit să consider învăţătura prin fideicomis pentru tine, dragă Maharishi, şi... să nu folosesc niciodată învăţătura altfel decât ca instructor al... sau al altor organizaţii fondate de tine în scopul de a continua lucrarea ta de răspândire a Meditaţiei Transcendentale pentru binele Umanităţii; ca instructor al... voi primi compensaţiile decise de mine însumi şi... prin scris şi exceptând ceea ce a fost decis prin scris nu pretind să primesc nici o altă compensaţie financiară, dar sunt deplin compensat de dragostea şi bucuria pe care o primesc prin muncă, prin uşurarea suferinţei pe care aş putea s-o aduc şi prin Înţelepciunea pe care o obţin, o explic şi o îndrăgesc. Pentru înaintarea acestei promisiuni, recunosc că înainte de a primi instrucţia nu aveam nici o cunoaştere prealabilă a unui asemenea sistem de Învăţătură, că nu există nici o altă sursă disponibilă de unde poate fi obţinută cunoaşterea unei asemenea învăţături, că o asemenea cunoaştere mi-a fost transmisă prin încredere, că o asemenea instrucţie este secretă şi unică. În plus, recunosc că în calitate de Ghid de Meditaţie şi iniţiator sunt o verigă în lanţul de organizaţii pe care le-ai fondat, şi că pentru a păstra puritatea învăţăturii şi mişcării ai stabilit cu înţelepciune regula ca, dacă voi înceta vreodată să predau Meditaţia Transcendentală la... sau în alte organizaţii fondate de tine însuţi, voi putea fi împiedicat, printr-un mijloc potrivit, de a

folosi Învăţătura secretă a Meditaţiei Transcendentale care mi-a fost transmisă.

Am avut şansa, Guru Dev, să fi fost acceptat în serviciul Sfintei Tradiţii şi pentru propagarea Luminii lui Dumnezeu tuturor celor care au nevoie de aceasta. Îmi asum cu bucurie responsabilitatea de a respecta Sfânta Tradiţie în toată puritatea ei aşa cum mi-a fost ea dată de Maharishi şi promit pe altarul tău, Guru Dev, ca din toată inima mea şi din tot sufletul meu să lucrez totdeauna în cadrul organizaţiilor fondate de Maharishi. Cât despre tine, Maharishi, promit că, în calitatea mea de Ghid de Meditaţie, voi fi fidel în orice lucru conform încre-derii pe care ţi-ai pus-o în mine.

Jai Guru Dev

CAPITOLUL 4

Yoga şi ocultismul

Am văzut că MT este în esenţă o formă de hinduism. Care e situaţia cu yoga? Este ea doar un mod nevinovat de destindere a sufletului şi trupului? Sau, ca şi MT, este o formă subtilă de hinduism importat?

Scopul yogăi este acelaşi cu cel al hinduismului, adică contopirea cu Dumnezeu în felul hinduismului. Adeptul yogăi trebuie să-şi dea seama că este una cu Brahma, Dumnezeul impersonal hindus cel mai înalt.1 Exerciţiile fizice din yoga au ca scop să pregătească trupul pentru schimbarea psihospirituală vitală necesară ca această idee să fie insuflată conştiinţei şi fiinţei persoanei. Ca urmare, a vorbi despre o separare între practicarea yogăi şi teoria ei este o absurditate. Din punct de vedere creştin, mai rămâne de dovedit faptul că cele două aspecte se pot separa fără pericol. "Eu fac yoga, dar hinduismul nu este implicat", este o

afirmaţie inexactă. Cei care fac doar "exerciţii yoga" riscă o luptă spirituală în viaţa lor.

Practicile şi convingerile diferitelor şcoli de yoga coincid, şi astfel diferite discipline orientale cuprind părţi de karma, japa laya, raja, mantra, jnana, bhakti sau hatha yoga. De exemplu, Maharishi de la MT numeşte MT karma yoga, iar karma yoga din Bhagavad Gita implică faptul că diferitele ei activităţi se fac într-un mod dezinteresat şi detaşat. Practicantul se detaşează de actele sale şi de consecinţele lor, acţionează impersonal, fără dorinţă, şi în felul acesta îşi ispăşeşte karma. Ca şi în MT, el continuă să acţioneze, dar detaşându-se de actele în sine.

Yoga şi magia

Ar fi bine să observăm împreună cu Avalon, o autoritate în materie, că yoga merge mână în mână cu magia. Meditaţia este principiul activ al yogăi.

În literatura yoga de specialitate se găsesc tot mereu avertizări cu privire la practicarea yogăi fără asigurarea prealabilă a unei rezistenţe morale, mintale şi uneori fizice viguroase (Yama şi Niyama). Lucrul acesta este în mare parte neglijat de mulţi oameni la ora actuală.

Shree Purohit Swami avertizează:

"Oamenii uită că Yama şi Niyama constituie temelia, şi că dacă aceasta nu este bine pusă, ei n-ar trebui să practice poziţii sau exerciţii respiratorii. În India şi în Europa am întâlnit trei sute de persoane care sufereau în mod permanent din cauza unor practici rele. După examinare, medicii nu găseau nici o leziune organică şi, ca urmare, nu puteau prescrie nici un remediu."

H. Rieker a zis: "Yoga nu e o glumă nevinovată dacă ţinem seama de faptul că orice interpretare greşită în practicarea ei poate produce moartea sau nebunia" şi că în kundalini (hatha) yoga, dacă expiraţia "e terminată prea devreme, yoghinul e în pericol de moarte imediată".

Este semnificativ că în Occident facem yoga ca să obţinem ceea ce Orientul cere ca necesitate fundamentală chiar înainte de a începe yoga: sănătatea fizică şi mintală. Yoga nu este niciodată cu adevărat separată de cultura ei (hinduismul) şi de teoria ei

(ocultă), iar cei care îşi imaginează că nu fac decât poziţiile şi exerciţiile respiratorii riscă pericole grave. Leziunile aduse creierului, bolile incurabile şi nebunia sunt riscuri posibile dacă se comit erori în practicarea yogăi, potrivit cărţii Yoga and Mysticism de Swami Prabhavananda. Rieker menţionează cancerul gâtului, moartea, "tot felul de rele", sincope respiratorii sau cardiace, stări neobişnuite de transă sau nebunie ca rezultat al "celei mai mici erori..."Odată ce te-ai angajat cu adevărat în yoga, este suficient să nu ţii cont de o singură exigenţă pentru a schimba în otravă un aşa-zis nectar.

Dereglarea fizică, boala, chiar nebunia

E. Wood avertizează contra "riscului iminent de dereglare fizică dintre cele mai grave, de boală, chiar de nebunie". Mulţi oameni şi-au atras boli incurabile sau chiar nebunie neglijând condiţiile prealabile din Hatha Yoga, şi "indiferent ce greşeală în practicarea ei produce tuse, astm, dureri de cap, de ochi, de urechi şi multe alte boli". Hatha Yoga Pradipika (2:15) spune:

"Aşa cum sunt îmblânziţi leii, elefanţii şi tigrii, tot aşa trebuie să fie ţinută sub control prana (suflarea - de fapt, prana este substanţa aşa-zis omniprezentă din spatele respiraţiei). Dacă nu, ea îl poate ucide pe yoghin".

Textele referitoare la yoga conţin multe avertismente de acest gen. Putem vedea problemele care se ridică atunci când Wood spune: "Toate exerciţiile de Hatha Yoga sunt extrem de periculoase" şi încurajează practicarea unei alte forme de yoga, raja yoga, în timp ce Rieker spune: "A stăpâni Hatha yoga nu este decât o condiţie preliminară pentru a stăpâni raja yoga".

Diferitele şcoli de yoga (hatha, raja, jnana, bhakti, karma, japa, laya, etc.) nu sunt totdeauna uşor de separat, de aceea e dificil să le defineşti în mod exact. Din faptul că yoga este definită şi considerată ca fiind o practică fără pericol, nu trebuie să ne aşteptăm să-i auzim pe mulţi vorbind despre aceste cazuri nenorocite, căci în general cauza acestor rele este căutată în altă parte.

Yoga este cu adevărat ocultism pur, aşa cum o dovedesc o serie de lucrări despre yoga şi ocultism.11 Aptitudinile oculte sunt rezultatul foarte obişnuit al practicării yogăi, şi numeroasele

pericole ale ocultismului sunt evidente în multe studii dedicate acestui subiect. Mishra, erudit în materie de yoga, autoritate în sanscrită, declară:

"În concluzie, s-ar putea spune că în spatele oricărei cercetări metapsihice, în spatele misticismului, ocultismului, etc., conştient sau inconştient, este prezent sistemul yoga".

Kundalini şi yoga

După cum se zice, Kundalini este un şarpe femelă sau o zeiţă culcată, dormitând sau stând în amorţeală la baza coloanei vertebrale. Când s-a trezit cu ajutorul yogăi, se ridică de-a lungul coloanei vertebrale, deschizând aşa-numitele chacra (centre metapsihice) şi conduce astfel la unirea cu Brahma. "În mod tradiţional, ea este cunoscută şi sub numele de Durga creatoarea, Chandi sălbatica şi însetată de sânge şi Kali distrugătoarea. Ea mai este Bhajangi şarpele. În calitate de Chandi şi Kali, ea are o ghirlandă de cranii în jurul gâtului şi bea sânge de om". Nu te joci nepăsător cu Kundalini - decât dacă-ţi plac durerile violente şi febra, o sănătate care se deteriorează, numeroase forme de nebunie sau moartea subită.

Shree Purohit Swami a devenit aproape nebun, a mâncat frunzele la doi "nimbas" întregi, a mâncat frunzele fără gust de "mudra" şi nu putea nici să stea în picioare, nici să şadă jos. El menţionează un alt yoghin în care "focul" a bântuit timp de şase la opt luni, şi un altul care a fost nevoit să stea sub un robinet cu apă rece opt ore pe zi. Gopi Krishna, fondatorul unuia dintre centrele mondiale de cercetare Kundalini, relatează astfel experienţa pe care a făcut-o cu Kundalini:

"Ea a fost schimbătoare ani de zile, dureroasă, obsedantă, fantoma-tică. Am trecut prin aproape toate stările de conştienţă mediumnică, psihotică şi altele, şi câtva timp am fost la jumătatea drumului între echilibru mintal şi nebunie. Scriam în multe limbi, dintre care unele îmi erau necunoscute (facultatea mediumnică de scriere automată)".

El crede că majoritatea schizofreniilor şi a oamenilor atinşi de psihoză maniaco-depresivă reprezintă cazuri în care Kundalini funcţionează prost. Să observăm uşurinţa cu care această experienţă produce tulburări mintale şi uşurătatea cu care

menţionează el întâlnirile sale personale cu cazuri de nebunie cauzată de Kundalini. El a trebuit să remarce că în India se ştie foarte bine că practicile Hatha Yoga pot conduce la alienare mintală.

"Odată trezită într-un trup care nu este în armonie cu ea datorită diferitelor discipline, sau care nu este matur din punct de vedere genetic pentru a o primi, puterea poate conduce la stări mintale teribile, la practic toate formele de dezordine mintală, mergând de la aberaţii de abia perceptibile până la formele cele mai îngrozitoare de nebunie, la nevroze şi la paranoia, la megalomanie. Producând o presiune chinuitoare asupra organelor reproducătoare, ea duce la un apetit sexual devorant şi nesăţios".

Este bine de subliniat că stările de Kundalini, stările mediumnice şi stările de posesiune au caracteristici comune, printre care diferite manifestări oculte şi demonii femeli care vin noaptea să se unească cu un bărbat. În lumina unor fapte ca cele de mai sus, creşterea enormă a interesului pentru yoga Kundalini este un lucru foarte grav. (Unii yoghini cred că singurele cazuri de combustie umană care nu iartă - oameni care iau brusc foc - sunt rezultatul unei funcţionări proaste a lui Kundalini).

Kundalini şi activitatea demonică

În general, se crede că această Kundalini nu poate fi trezită în alt mod decât prin procedee specifice, însoţite de semne specifice. Cu toate acestea, multe grupări oculte folosesc metode diferite pentru a trezi Kundalini (de exemplu, metoda lui Edgar Cayce nu este cea a lui Avalon), dar rezultatele sunt asemănătoare, ceea ce arată că trezirea are loc în moduri diferite. Astfel, "Kundalini" poate servi ca deghizare pentru activitatea demonică, permiţând demonilor să-şi atingă scopurile prin metode diverse. În general, Kundalini are nevoie de câţiva ani pentru a atinge chacra superioară, deşi ar putea exista şi cazuri de trezire spontană sau accidentală. Rieker afirmă că: "Kundalini este punctul de sprijin al tuturor practicilor yoga". Avalon spune că toate mantrele sunt manifestări ale lui kundalini, ele constituie baza trezirii ei. (El remarcă şi faptul că mantrele sunt puteri metapsihice care se pretează la o folosire imparţială. "Poţi fi rănit sau ucis de Mantră"). Aceasta este puterea ocultă a magiei negre

cu care ocultistul poate răni sau ucide alţi oameni. În cartea sa Între Cristos şi Satan, Dr. Koch dă mai multe exemple. Chiar şi Maharishi din MT descrie ceva care seamănă puternic cu o Kundalini ocazionată de MT. MT şi Kundalini au provocat fenomenele următoare: excitaţie sexuală ducând până la prostituţie liberă, sincope, valuri de putere, experienţe ale unor vieţi anterioare, stări demonice şi nebunie, oprire momentană a respiraţiei, proiecţie astrală, apariţia unor "soma", puteri oculte care produc deschiderea lumii astrale, folosirea de "akashic records", contactele cu spirite şi paranoia extremă. Pretenţiile şi descrierile stărilor mintale atinse cu ajutorul practicii MT şi cele rezultate din trezirea lui Kundalini sunt asemănătoare (beatitudine, contopire sau unitate, percepţie crescută, descompunerea eului, contemplare mistică, unire în Brahma, etc.). Se folosesc procedee analoge (meditaţie sau mantre, contracţie a simţurilor, tehnici de respiraţie pe nări) şi în final cele două practici implică o schimbare a identităţii.

În ceea ce priveşte excitaţia sexuală, este necesar să dăm un avertisment aspru, din faptul că generaţia actuală combină bucuros sexul cu spiritualitatea orientală. Sri Krishna Prem zice: "Este mai sigur să te joci cu dinamita decât să practici yoga de meditaţie" fără să posezi controlul complet al impulsurilor sexuale interne şi externe. Avalon avertizează că nişte raporturi sexuale în timpul primelor etape de Hatha yoga "se pot dovedi fatale". În fine, David Fetcho, care cunoaşte bine teoria yogăi tantrice şi care a practicat-o altădată, zice:

"La prima vedere este dificil să găseşti punctul sensibil al unui lucru ca "trezirea lui Kundalini" în MT. Totuşi, dacă observăm în profunzime o caracteristică centrală a acestei practici, iniţierea, ca şi unele dintre tacticile mai puţin cunoscute de public, totuşi predate de către Mişcare, am putea ajunge la concluzia că în MT, ca tehnică yoga, este vorba într-adevăr de stimularea lui Kundalini metapsihică, şi aceasta fie că persoana care meditează crede în existenţa ei, fie că nu".

Lucrul acesta arată că însăşi practicarea disciplinelor spirituale orientale în neştiinţă nu le anulează impactul. Indiferent dacă crede sau nu în hinduism, practicarea yogăi va

avea o influenţă în viaţa participantului. E limpede, creştinul trebuie să evite orice formă de yoga.

CAPITOLUL 5

Reincarnarea: adevărată sau falsă?

După ce-am examinat hinduismul în linii mari, să ne ocupăm acum de o credinţă care face parte din el şi care recrutează un număr crescând de adepţi din Occident: Reincarnarea.

Această dogmă, care devine tot mai populară, este considerată drept biblică de către mulţi oameni. Cu toate acestea, doctrina biblică a salvării, pe de o parte, şi ideea de reincarnare, pe de altă parte, sunt bazate în realitate pe principii complet contradictorii.

Perfecţionarea de sine de-a lungul mai multor vieţi?

Reincarnarea învaţă că noi plătim pentru păcatele noastre (altfel zis, noi ispăşim) prin propria noastră perfecţionare de-a lungul mai multor vieţi potrivit legii "karmice" (sau a karmei). Dacă facem rău în viaţa de acum, îl ispăşim în următoarea. Totuşi, putem să ne perfecţionăm noi înşine încetul cu încetul şi astfel, în ultimă instanţă, fiecare va ajunge la ţelul "perfecţiunii", al "salvării" sau al "eliberării". În contrast, Biblia spune că noi nu avem decât o singură viaţă în timpul căreia trebuie să ajungem la salvare (Evr.9:27)... nici măcar două, ca să nu mai zicem de mii sau milioane! Deoarece suntem nişte creaturi depravate, nu vom fi vreodată în stare să fim destul de buni sau să ne perfecţionăm suficient pentru a satisface exigenţele sfinţeniei lui Dumnezeu, sau perfecţiunea absolută. Dumnezeu nu poate cere mai puţin.

Acesta este motivul pentru care a fost necesară incarnarea unică (Ioan 3:16,18) şi o singură dată în timp a lui Isus Cristos, ca să poarte în El Însuşi condamnarea pentru păcatul omului, acesta din urmă neputând prin el însuşi să atingă nivelul de perfecţiune cerut de Dumnezeu. Cristos a murit în locul nostru luând asupra Sa pedeapsa pentru păcatele noastre. Să observăm că Isus Cristos

nu va mai muri niciodată (Romani 6:9) şi că nu S-a arătat decât o singură dată (Evrei 9:25-28). Biblia spune că perfecţionarea spirituală proprie sau salvarea bazată doar pe eforturile noastre personale (cum presupune reincarnarea) este o cale fără speranţă şi nu ne va aduce niciodată la Dumnezeu (Galateni 1:8; 3:24). Lucrarea îndeplinită de Cristos este perfectă; ea face zadarnică orice încercare a omului de a se salva prin sine însuşi (Evrei 10:14). Salvarea este prin credinţă şi nu prin fapte (Efeseni 2:8,9; Luca 24:25,46; 1.Petru 2:24; 4:1; Evrei 2:9,10,18; 9:26). Crucificarea lui Isus a fost prevăzută înainte de eternitatea trecută (Faptele apostolilor 2:23) şi anunţată, între altele, cu 1000 de ani (în Psalmul 22), apoi cu 700 de ani (în Isaia 53) înainte ca evenimentul să aibă loc. Dacă ar fi fost posibil ca omul să se salveze singur, Dumnezeu ar fi comis atunci o eroare judecându-L pe Cristos în locul nostru, şi această ipoteză este inadmisibilă.

De fapt, învierea lui Cristos contrazice reincarnarea. Dumnezeu spune că pedeapsa păcatului este moartea - moartea fizică, la fel ca şi separarea spirituală de El. Oamenii mor pentru că păcătuiesc. (Dacă ar exista oameni perfecţi, ei n-ar muri). Însuşi faptul că Isus a înviat dintre cei morţi - ceea ce este un fapt autentic după toate criteriile de judecată istorică şi de evidenţă legală1 - dovedeşte că toate păcatele au fost ispăşite, fără să se omită nici unul (Romani 4:25). Pedeapsa care a căzut asupra Lui din cauza păcatelor noastre a fost moartea, iar învierea Sa a fost dovada că toate păcatele erau deplin ispăşite. Orice om deci care crede în Cristos se bucură de viaţa eternă: o existenţă perfectă, personală, pentru totdeauna, în prezenţa unui Dumnezeu perfect.

"Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă eternă" (Ioan 3:16).

Ca urmare, reincarnarea este esenţialmente opusă mesajului biblic. Cu toate acestea, există oameni care afirmă că au experienţe autentice de reincarnare. Este curios de observat că textul ocult "Oahspe" spune că aceste experienţe sunt gravate în minte de către nişte spirite rele care se joacă cu victima lor. Aceasta este o explicaţie logică a experienţelor "validate" ale vieţilor trecute.

Pe un plan mai erudit, chiar Dr. Ian Stevenson, care trece drept autoritatea laică cea mai recunoscută poate cu privire la reincarnare, declară că este cu adevărat posibil să explici experienţele din vieţi anterioare prin faptul "posedărilor" posibile (Twenty Cases Suggestive of Reincarnation, pag. 377). Deşi crede că unele cazuri nu se explică prin ipoteza posedării, în schimb noi suntem convinşi că nu există cazuri printre cei pe care i-am întâlnit care să se situeze în afara posibilităţilor demonice. Aceasta include fenomene (citate ca "dovezi") ca cele în care pe un nou-născut apar semne din naştere similare celor care se găseau pe persoana care tocmai a decedat şi al cărei spirit se presupune că s-a incarnat în bebeluş. Fătul poate fi marcat în uter ca urmare a practicilor oculte ale părinţilor mai degrabă decât ca urmare a unei vieţi trecute. Deşi asemenea cazuri sunt rare, ele există totuşi. De exemplu, Levine în lucrarea sa The Strange World of the Hare Krishna relatează că s-a născut un copil având pe frunte semnele roşii de telak (Telak: semne făcute cu creta pe fruntea credincioşilor simbolizând supunerea lor în faţa lui Krishna). Swami Rama s-a născut cu o gaură în ureche, după cum profeţise gurul său.

Reincarnarea şi ocultismul au făcut totdeauna casă bună, şi aproape toate mişcările oculte susţin reincarnarea. Datele relatate mai sus se înscriu în cadrul luptei spirituale descrise în Efeseni 6. În spatele acestor date se ascunde duşmanul sufletelor ca să le facă să creadă că nu va exista nici o judecată viitoare (Faptele apostolilor 17:31), ci doar un progres în viaţa următoare, care se presupune că va fi mai bună.

Experienţele de reincarnare sunt impuse unui suflet şi devin reale pentru el datorită unor forţe oculte. Este uşor pentru îngerii decăzuţi (care cunosc bine împrejurările şi lucrurile, deoarece le-au observat mult timp) să aleagă vreo experienţă din viaţa unei persoane decedate şi s-o implanteze în conştienţa unei persoane vii. Pentru unii, aceste fapte vor fi dovezi ale reincarnării, dar cu toate că sunt aparent autentice, ele sunt înşelătoare.

Pe de altă parte, teoria reincarnării prezintă numeroase lacune, mai multe dintre acestea fiind recunoscute de către adepţii ei. În primul rând, nu există nici o dovadă că ea se verifică de-a lungul istoriei omeneşti, căci atunci ar trebui ca lucrurile de pe

pământ să meargă tot mai bine, pe când în realitate se întâmplă chiar invers: totul merge din ce în ce mai rău. Pe de altă parte, dovada faptică a acestor aşa-zise experienţe de reincarnare este imposibilă prin simplul fapt al naturii lor subiective; fiind de asemenea nedefinite, sunt greu de confirmat.

Mai trebuie să scoatem în evidenţă în acest sens numeroasele contradicţii şi marea varietate a teoriilor, unele excluzându-se reciproc. Astfel, adevărata concepţie a reincarnării este oare transmigrare (în vieţi de animale) sau progresie (rămânând în vieţi de oameni)? Este imposibil să determinăm lucrul acesta prin teste empirice. Ipoteza reincarnării are o origine nesigură, dar este posibil ca ea să provină din hinduism. (Ideea că ea este originară din Egipt şi că egiptenii i-au fost adepţi pare să fie contrazisă de practicile lor funerare. Într-adevăr, de ce să-şi dea atâta osteneală să conserve trupul dacă mai apoi sufletul se va reincarna într-unul cu totul diferit?).

Cum s-a zis mai sus, având în vedere relaţia lor cu ocultismul, experienţele de reincarnare sunt manifestări destinate să înşele, să amăgească. În general, ele se realizează într-un context spiritist însoţit adesea de stări de conştienţă modificate. Cei care au asemenea experienţe furnizează adeseori, cu ocazia transelor lor, informaţii asupra pretinselor lor vieţi anterioare, ceea ce este în fond în contradicţie cu declaraţiile clare ale Bibliei. Ce vom crede: Cuvântul lui Dumnezeu, a cărui credibilitate este evidentă pentru cei care îl cunosc, sau insinuările înşelătoare ale ocultismului?

Suferinţa în India şi reincarnarea

Din punct de vedere istoric vorbind, ţara care a crezut cel mai mult în reincarnare este şi cea care a suferit cel mai mult. Dacă reincarnarea ar fi o realitate, ar trebui să fie chiar invers. Pe de altă parte, marea majoritate a oamenilor din această ţară nu-şi amintesc cât de puţin măcar de una singură din vieţile lor anterioare. Dacă acesta ar fi cazul, ei ar fi cei mai înclinaţi să accepte cu supunere suferinţele impuse prin păcatele precedente, ştiind că atitudinea lor umilă şi faptele lor bune le-ar asigura o viaţă mai bună în viitor. Ori, aşa cum confirmă faptele, teoria reincarnării se discreditează şi se distruge singură în măsura în

care suferinţa (aşa-zis pentru a ispăşi păcatele trecute) şi neştiinţa despre viaţa şi faptele lor rele anterioare fac ca oamenii să practice răul.

Să examinăm alte probleme ridicate de teorie:

1. Potrivit legii karmice, este un păcat să opreşti suferinţa altora; de aici, o acceptare fatalistă a suferinţei şi a răului.

2. Cazuri de posedare demonică sunt curente în experienţa transei reincarnării.

3. Cum poate legea inviolabilă a karmei să rămână "ân suspensie" pe durata mai multor vieţi?

4. Dacă neştiinţa despre reincarnare este un obstacol în calea progresului spiritual, cum susţin Edgar Cayce şi alţii, de ce sufletul, înainte de a locui într-un trup, şi-ar impune sieşi uitarea reincarnării, împiedicând astfel însuşi progresul spre care tinde el?

5. "Dovezile" reincarnării se produc aproape totdeauna în stări de conştienţă modificate (hipnoză, droguri, ocultism), şi aceste stări invită la pătrunderea şi manipularea demonică.

6. Forma sa occidentală nu este decât o extrapolare a teoriei evoluţioniste, al cărei eşec ştiinţific s-a dovedit deja. Dr. Cerminara, un ocultist, a zis: "Teoria reincarnării este în realitate teoria familiară a evoluţiei transpuse la nivel psihologic şi cosmic. (Ar fi dificil de găsit alte teorii ale căror efecte combinate să fi fost mai distrugătoare pentru omenire în cursul acestei ultime sută de ani decât acestea două!).

7. Cu ocazia şedinţelor oculte, "spiritele" sunt totdeauna foarte doritoare să furnizeze informaţii despre reincarnare, şi se crede că ele trebuie să ştie bine lucrurile, deoarece se află chipurile între două incarnări. Totuşi, în multe cazuri, aceste informaţii se dovedesc a fi contradictorii.

Isus Cristos, Omul perfect şi unic, a respins ideea de reincarnare

De-a lungul istoriei ei, rasa umană nu ne prezintă nici o altă fiinţă omenească perfectă în afară de Isus Cristos, iar El a respins ideea de Reincarnare. Unicul Om perfect care a trăit dintotdeauna a declarat că teoria nu este valabilă (vezi Evanghelia după Ioan,

9:1-3). (Posibilitatea de a păcătui în sânul matern era, se pare, o învăţătură a unor rabini, de unde întrebarea discipolilor. Totuşi, răspunsul clar al lui Isus neagă orice posibilitate a reincarnării. Vezi şi Matei 25:46; Apocalipsa 20:10-15).

Chiar şi adepţii reincarnării afirmă că Isus Cristos a fost mai înaintat ca oricine. Dacă există cineva care să ştie că teoria este adevărată sau falsă, atunci El e acela! De altfel, toate textele biblice care se ocupă direct sau indirect de această temă se opun în mod fundamental acestei teorii, ca de exemplu: Filipeni 1:21,23; 2.Corinteni 5:1,4,8; Evrei 9:27; 10:12; Faptele apostolilor 7:59; 17:31; Luca 23:43 (cum ar putea un hoţ să se reincarneze într-o viaţă superioară?); Psalm 78:39; 2.Samuel 12:23; Ioan 3:3,4 (unde nu este vorba despre o nouă naştere fizică); 2.Corinteni 6:2; Galateni 1:8,9; 2:16,21; 3:2,3,10-13,24; etc.

Filipeni 1:21,23: "Căci pentru mine a trăi este Cristos, iar a muri este..." o reincarnare ciclică?... Nu! Un "Câştig". "Am dorinţa să plec şi..." să revin pe pământ într-o altă viaţă?... Nu! "... să fiu cu Cristos!"

2.Corinteni 5:1,4,8: "... să părăsesc acest trup şi să rămân lângă Domnul".

Romani 5:6; Evrei 9:26: Cristos a murit pentru păcatele noastre - pentru toate păcatele. Un singur sacrificiu pentru totdeauna (Evrei 10:12). Nu este nici o nevoie să ne curăţim de propriile noastre păcate prin mai multe renaşteri potrivit "legilor" karmei. De lucrul acesta a avut deja grijă Cristos odată pentru totdeauna.

Evrei 9:27: "După cum oamenilor le este rezervat să moară o singură dată, după care vine..." reincarnarea? Nu! "Judecata". (Acest verset nu spune că se moare o singură dată în fiecare viaţă, cum interpretează adepţii reincarnării).

Faptele apostolilor 17:31: Există o zi a judecăţii viitoare pentru lumea întreagă. Reincarnarea nu crede într-o "zi a judecăţii".

Matei 8:29: Chiar şi demonii ştiu lucrul acesta.

2 Împăraţi 2:11: Ilie n-a văzut niciodată moartea. E ciudat că însuşi acela care în ochii adepţilor reincarnării este, în Biblie, dovada doctrinei lor, n-a cunoscut niciodată soarta comună tuturor oamenilor: moartea. A rezultat o reincarnare puţin

ortodoxă! Dar şi aici sunt eronate convingerile lor. Isus S-a referit la Ioan Botezătorul ca la "Ilie care trebuia să vină" (Matei 11:4). Totuşi, în Luca 1:17, se explică faptul că Ioan Botezătorul trebuia să-l preceadă pe Mesia în spiritul şi puterea lui Ilie, ceea ce este cu totul altceva decât a fi el însuşi Ilie. În Matei 17:3, discipolii l-au văzut pe Ilie ca fiind Ilie şi nu ca Ioan Botezătorul. Dacă Ioan Botezătorul ar fi fost Ilie, atunci Ilie n-ar fi putut reapărea, el nemaiexistând. Isus nu mai putea deci să dea de înţeles că Ioan Botezătorul era Ilie reincarnat. Ilie era tot viu ca Ilie. Pe de altă parte, în Ioan 1:21, însuşi Ioan Botezătorul declară explicit că nu era el Ilie. (Dacă nu putea să-şi amintească faptul că era sau nu Ilie, atunci ar fi fost mai puţin dogmatic). În pasajul din Matei 11:14 ("Şi dacă vreţi să înţelegeţi, el este Ilie care trebuia să vină"), cuvântul "este" nu e în mod literal, exact ca şi în expresia lui Isus cu privire la pâine: "Acesta este trupul Meu". Isus lăsa să se înţeleagă că Ioan Botezătorul era îndeplinirea profeţiei din Maleahi 4, precursorul mesianic care trebuia să fie ca Ilie, ceea ce a şi fost efectiv.

Faptele apostolilor 7:59: Ştefan Îl invocă pe Domnul şi zice: "Doamne Isus, primeşte spiritul meu". El intra chiar în acea clipă în prezenţa lui Isus (adică a lui Dumnezeu - nu se putea merge mai sus). El nu mai trebuia să treacă prin zeci, sute sau mii de reincarnări. Pe de altă parte, Isus era în picioare, aşteptând să-l primească.

Luca 23:43: Isus a zis tâlharului de pe cruce (un om care, dacă e să credem teoriile Reincarnării, trebuia cu siguranţă să fie reincarnat într-o viaţă mai rea pentru a suferi pe urmă multe alte reincarnări...): "Astăzi, tu vei fi cu Mine în Paradis".

Biblia în ansamblul ei respinge reincarnarea

Teoria Reincarnării este o diversiune născocită în întregime de Satan. Ea atacă principalele doctrine creştine. Pentru cel care este robit de el, a crede în Isus ca Salvator personal nu are absolut nici un sens, după cum n-are sens nici a se teme sau a aştepta o judecată în viaţa următoare.

Reincarnarea contrazice Biblia practic în toate punctele importante:

Creştinismul	Reincarnarea
Crede într-o judecată care este eternă, după moarte. Dumnezeu este Cel care ne judecă.	Pretinde că noi avem mai multe vieţi, chiar mii, pentru a ne face mai buni. Numai noi ne judecăm.
Crede în ispăşirea păcatelor noastre făcută de Isus Cristos.	Declară că nu avem nevoie de salvator sau de salvare; nu e nici o nevoie de aceste lucruri, dată fiind natura "realităţii".
Crede în existenţa unui loc care este iadul etern.	Spune că toată lumea va fi "salvată" la sfârşit (absorbită în divin).
Crede în divinitatea lui Isus Cristos.	Noţiuni vagi şi contradictorii privind "Dumnezeu". Pretinde că Isus nu avea nici o nevoie să fie Dumnezeu; El era pur şi simplu mai avansat decât alţii (suferise mai multe reincarnări).
Crede în existenţa unui diavol personal, Satan, şi a unor spirite decăzute - demonii.	Răul nu este decât rezultatul alegerii omului. Instituţia umană l-a inventat pe Satan. Spiritele rele sunt spirite omeneşti retrograde care sunt în aşteptarea unei reincarnări - nu demoni.
Crede că Biblia e singurul Cuvânt al lui Dumnezeu pentru omenire.	Se opune unor concepte biblice (ca de ex. Evrei 9:27). Pretinde că toate scrierile religioase sunt comunicări ale lui Dumnezeu sau ale lumii spiritelor pentru a-l ajuta pe om.
Crede într-un Dumnezeu personal, trinitar: Tată, Fiu şi Spirit Sfânt.	Neagă existenţa unui Dumnezeu personal trinitar. Realitatea ultimă este adesea legea karmică impersonală.
Crede că Cerul este un loc distinct, etern.	Zice că există mai multe sfere ale spiritelor progresive.
Crede că Isus Cristos era fără păcat.	Neagă aceste realităţi; nimeni nu este perfect (unii zic că acum Cristos a atins perfecţiunea, dar că mai înainte El era păcătos ca toţi

	ceilalţi).
Crede în învierea fizică a lui Cristos pentru eternitate.	Neagă acest fapt; El va reveni cu ocazia altei reincarnări sau nu va mai reveni deloc.
Crede în învierea personală şi în nemurire.	Persoana individuală anterioară este anihilată sau distrusă pentru totdeauna cu ocazia noii incarnări.

În fine, implicaţiile morale are reincarnării sunt considerabile. Nu vom examina aici decât trei:

1. Avortul. În literatura ocultă se găseşte în câteva rânduri conceptul de reincarnare invocat pentru a justifica avortul (fătul n-ar deveni "viu" decât în clipa în care "spiritul" intră în el, adică în general în clipa naşterii, niciodată la concepţie sau în primele şase luni); comunicările spiritiste încurajează într-adevăr deseori avortul, pentru că fătul n-ar fi decât "carne moartă" până la naştere; numai bebeluşii "doriţi" ar trebui să fie lăsaţi să trăiască; numai părinţii deplin responsabili ar trebui să aibă copii. Vedem din aceasta că doctrina reincarnării conduce la iresponsabilitate şi aţâţă chiar la imoralitate sexuală (prostituţie, curvie).

2. Adulterul şi divorţul; altfel zis, atac contra celulei familiale. Deseori oamenii sunt sfătuiţi de către ghizi spiritişti, de către adepţi ai reincarnării sau de către vindecători-mediumi să comită adulter sau să divorţeze pentru că nu s-ar fi căsătorit chipurile cu adevăratul lor "suflet-frate/soră", adică cel cu care ar fi trăit într-o viaţă precedentă. Dacă aceşti subiecţi doresc să înainteze din punct de vedere spiritual, ar trebui atunci să se alăture acestui nou partener sub ameninţarea de a suferi consecinţele karmice. Am citit despre atâtea cazuri de adulter şi divorţ survenite din cauza acestei învăţături, încât este limpede că avem aici destule lucruri la care să medităm serios. Pentru câţi oameni această doctrină nu e decât un pretext pentru nemurirea sexuală sau doar o scuză pentru o căsnicie ratată!

3. Tendinţă la bisexualitate şi la homosexualitate. Rolul masculin şi cel feminin, spun ei, este trecător, nu permanent. Fiecare dintre noi a trăit milioane de vieţi ca membru al sexului opus. Un bărbat poate să-şi spună că are un spirit feminin care a ales să trăiască în acest trup, şi vice-versa. Rezultă

de aici că raporturile heterosexuale nu reprezintă decât o posibilitate. Acesta este unul dintre motivele pentru care atâţia guru orientali sunt bisexuali. (Acest mod de a vedea şi de a acţiona se opune fundamental ordinii primare create de Dumnezeu, cum ni se relatează în Geneza).

În concluzie, putem afirma că Reincarnarea este una dintre noţiunile cele mai perverse care s-au suit vreodată la inima omului. Creştinii trebuie s-o respingă în modul cel mai categoric. Cei care cunosc Biblia nu sunt surprinşi să constate că parapsihologia se face avocata înflăcărată a acestei mistificări numită Reincarnare.